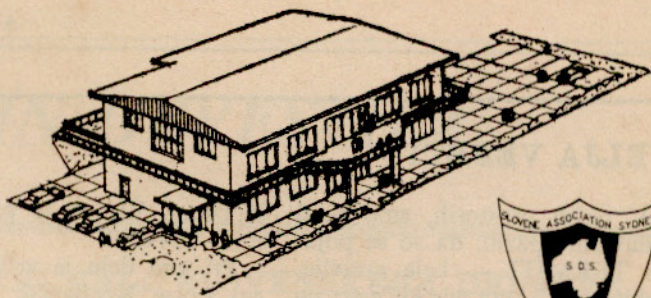

Avstralski

SLOVNIIEC

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.

Cena 50 c.

Year-letó 1

September, 1979

No.-št.6

Registered for posting as a publication Category B.

PROSLAVA OČETOVSKEGA DNE — PRI S.D.S.

Kot vsako leto, smo tudi letos lepo in uspešno proslavili očetoški dan. V dvorani je že primanjkovalo prostora, ko je ugasnila luč in je tajnica S.D.S. po pozdravnem govoru predstavila gospodično Liso Reja, ki je recitirala pesmico I. Grudna "Gost ob trgtvi".

Njej sta sledili Natalija in Maja Špicar. Priljubljeni sestrici sta v narodnih nošah navdušili vso množico. Natalija je recitirala pesmico "Navzgor se širi rožmarin", Maja je pa korajžno zapela predvsem svojemu očku pesmico "Moj očka ima konjička dva", obe sta dosegle največji aplavz, predvsem pa mala Maja, ko je tako korajžno pela prav do konca, čeprav ji je morala Natalija večkrat prišepniti.

Tretjo točko sta pripravila Boris in Nives Muha, tudi v narodnih nošah zaigrala sta dve slovenski narodni, Boris je igral na kitaro, Nives pa na harmoniko.

Bilo nam je žal, da nismo mogli prisluhniti dalmatinskemu pevskeemu zboru "Klapa Maistr", ker sta dva njhova člana zbolela za gripo. Vodja zbora g. Tom Tomašich, se je osebno upravičil pred množico. Program je bil kratek in zanimiv. Vsem našim očetom smo ob koncu še

enkrat zaželeli veseli večer in luči v dvorani so se prižgale. Veselje ob zvokih Srebrnih Strun, se je končalo v poznih jutranjih urah.

Natalija in Maja Špicar
na proslavi Očetovskega dne

POZDRAVNI GOVOR!

DRAGI GOSTJE — DRAGI OČETJE

Danes smo se zbrali tukaj, predvsem, da popraznujemo jutrajšni dan — OČETOVSKI DAN —

To sicer ni običaj naše stare domovine, pač pa je lepa gesta običajev naše nove domovine Avstralije.

Kakor se praznuje materinski dan po celem svetu, tako so vse-kakor zaslužili naši očetje, da se jih spomnimo, saj so vendarle oni, ki služijo kruh svojim družinam.

Želela bi Vam, dragi očetje, izreči pristrčno dobrodošlico tukaj med nas, pod slovensko streho našega Društva.

Premnogim med nami, bodo nehote pohitele misli v stari kraj domovine, misli na naše očete, ki še živijo in tudi tiste, katere že prekriva rahla slovenska zemlja, kajti ljubezen do staršev, ljubezen do matere in očeta nikdar ne usahne.

Hvaležni se jih spominjamo, ko so nas učili jezik, katerega tukaj v tujini nikoli ne smemo pozabiti — jezik naših staršev — Dragi očetje, želim, da Vam bo današnji večer v lep spomin na Vaš praznik.

TRADICIONALNI

Briški večer

30. Septembra 79.
od 7h zvečer — do...

igra "Briški kvartet"

Rezervirajte si v naprej!!

jugoslovanskega porekla, oba pa sta živel in ustvarjala v inozemstvu. Ali kakor eden in drugi, sta kot velika svetovna učenjaka vedno gojila globoka čustva patriotizma in ljubezni do stare domovine. Mi, tudi v inozemstvu, kakor njuni rojaki doma, smo pa ponosni na take ljudi našega porekla.

Ivanka

OB 125-LETNICI ROJSTVA MIHAILA PUPINA

Letošnjo 125-letnico rojstva Mihaila Pupina, znanstvenika, izumitelja in politično dejavnega človeka, so tudi v Canberi, poleg domovine, proslavili s svečano Akademijo v proslavljanje 125-letnice rojstva tega velikega moža.

Ta svečanost je bila v Rex hotelu, kjer je bila poleg tega tudi izložba hotela Rex posvečena poteku življenja Pupina.

Na tej svečanosti so prisostvovali, Ambasador Jugoslavije g. Aleksandar Šokorac s soprogo, g. Radovan Čobelič svetovalec

Ambasade, Dr. Graham Garison predavatelj na ANU univerziteti v Canberi, kakor tudi drugi gostje kulturnega in javnega življenja Canbere.

Pokrovitelj te svečanosti je bila Jugobanka, ki jo je reprezentiral Direktor Bane Nikolič s soprogo in gospod Miša Siljanovič iz Adriatika Sidnej s soprogo.

Pokrovitelj izložbe pod naslovom "S PAŠNIKA DO UČENJAKA", je bila podružnica Jugobanke Sydney, organizator pa Jugoslav-Australian Settlers Social in Cultural Centre

Inc.

V prvem delu izložbe je bilo prikazano delo, pot in priznanja M.I. Pupina Slikovito prikazana ročna dela ženskega krožka Centra, je bila drugi del izložbe. V tretjem delu, pa je bilo prikazano življenje moderne Jugoslavije, s svojimi prirodnimi lepotami in z zanimivimi turističnimi kraji, folklor in narodna umetnost, z delom je povezano Pupinovo naučno delo, ki je na odgovarjajoči način ugrajen v temelje moderne Jugoslavije in cellega človečanstva.

Mihailo Pupin, preživeli Ambasador, je kakor Nikola Tesla,

VELJA VEDETI

V naših prostorih, smo pred nedavnim opazili, da so se pojavili TERMITI — bele mravlje, "white ants", kot jih kličemo po angleško.

Opazili smo to še kar začasno, ker se termiti ravno v tem letnem času najbolj razmnožujejo. Ko smo poklicali zavod za razkuževanje, so nam razložili, da so prišle pod zemljo iz stare hiše. Izvrtali so čez dvesto lukenj in vanje nalili kemikalije, vrtanje se je vršilo v notranjosti kluba

in zunaj. Vse to je pa Društvo stalo \$944.00.

Pri tem delu je veliko pomagal Lojze Kocijančič in se mu ob tej priliki lepo zahvaljujemo.

Ker je pa klub ravno tako vaš last, kot je last posameznih odbornikov, vas o tej novici obveščamo. Mravlje so sedaj uničene in smo sprejeli garantno pismo, vsekakor pa velja misliti, zakaj to ni bilo narejeno pred izkopavanjem temeljev.

Ivanka

OBLJUBA DELA DOLG

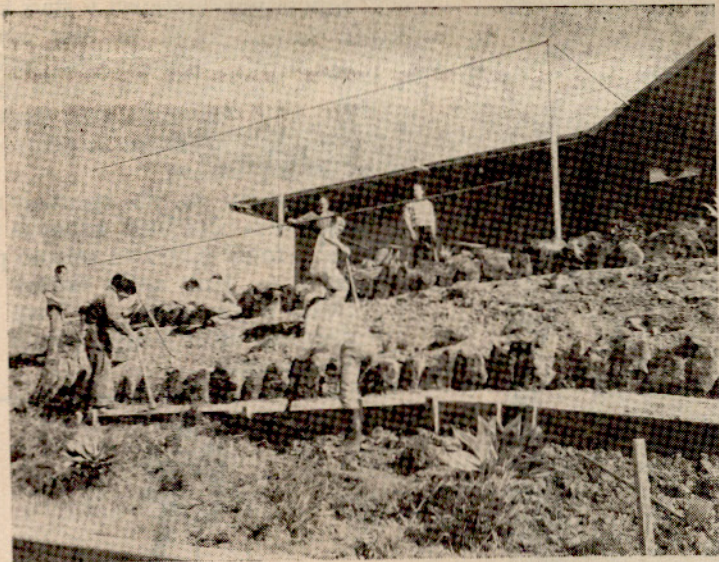
V soboto in nedeljo 11. in 12. avgusta so prostovoljni delavci balinarske družine Slovenskega Društva Sydney, kar pridno zagrabili za delo okrog balinišče.

Na sestanku balinarske družine, kateremu je tokrat predsedoval letošnji pokrovitelj vseh balinarskih iger oziroma tekmovanj g. Bil Marinič, so vsi navzoči balinarji sklenili, da prevzamejo urejevanje vrta na obeh straneh stopnic in okoli balinišča. Res so to besedo držali, vendarle ne vsi, in je ena polovica že gotova.

ju dreves. Vsako drevo, neozirajoč se na vrsto ali velikost, bomo z veseljem zasadili vse darovalce pa objavili v našem časopisu. Danes se zahvaljujemo g. Lojzetu Kocijančič, ki je pripeljal kar celo prikolico grmičevja in dreves, katere so delavci zasadili v nov "rockery garden".

Upamo, da se bodo našemu vestnemu Lojzetu pridružili tudi drugi, da bo v teku pomladi, naš vrt se lepše zazelenel.

Delo so nadaljevali tudi naslednjo soboto t.j. 25. avgusta,

Prostovoljni delavci balinarske družine S.D.S.

Vsem, ki so se odzvali prostovoljnemu delu, iskrena hvala. Vrta v črnem kamenju in zelenem grmičevju, je pa lahko ponos njihovega truda.

Ker stari pregovor pravi, da obljuba dela dolg, pričakujemo tudi ostale delavce in upamo, da druga polovica vrta ne bo predolgo delala sramoto.

V zadnji številki "Slovenca" smo omenili članom o zasajan-

vsem ki so vztrajali pri delu, najlepša hvala.

Dela pri našem Društvu nikoli ne manjka, zato prosimo vse člane, ki imajo količkar zavesti in časa za naš dom in našo skupnost, da se nam pridružijo Pomagajte lahko pri različnih delih, le dobra volja je potrebna.

Za več informacij telefonirajte Tonetu Bulovec 727 8256 ali Lojzetu Kocijančič 807 4627

Ko rastejo gobe...

Janez je prišel s klobukom postrani domov...

Žena: "No, si kaj ustrelil?"

Janez: "Nič, eno gobo sem našel".

Žena: "Kakšno gobo?"

Janez: "Toneta".

PRISELJENSKI OTROCI IN NJIHOV USPEH V ŠOLI

Povzetki iz poročila Zvezne vlade

Pred kratkim je Zvezna vlada izdala poročilo, ki se nanaša na priseljenke otroke in njihove uspehe v šoli. Poročilo je osnovano na študiji šestnajstih sidnijskih šol v razdobju treh let. Zbrala sta ga in sestavila dr. Jean Martin z Avstralske Narodne Univerze in dr. Phil Meade od Kelvin Grove College of Advanced Education v Canberri. Ker se to poročilo tiče tudi naših otrok in nas samih kot priseljencev, se mi je zdelo dovolj zanimivo in potrebno, da tukaj povzamemo nekaj ugotovitev iz tega poročila.

Razvidno je, da v sorazmerju z njihovim številom, več otrok iz ne-angleško govorečih ozadij konča šolo s spričevalom višje šole (Higher School Certificate) sposobno za vpis na univerzo.

Visok odstotek uspeha priseljenjskih otrok je pogost, v kljub temu, da so obdani "izrecno anti-priseljenjsko držo" med svojimi avstralskimi sošolci.

Učenci iz ne-angleško govorečih ozadij se pogosto srečujejo z vrsto sovražnostnega okolja zaradi katerega bi bilo pričakovati, da jih bo prej navedlo, da pustijo šolo kot pa, da ostanejo v njej; toda ni tako. Otroci priseljencev se v razredu bolj trudijo in so bolj odločni kot drugi učenci, da nadaljujejo šolanje, da dosežejo boljše uspehe v kljub "sovražnostnemu okolju".

Večina avstralskih učencev, ki so dobili slabe ocene v 10-em letniku (Year 10), se ni potrudila za nadaljnje šolanje.

Otroci priseljencev so dobivali več vzpodbude od svojih družin, da bi svoje šolanje nadaljevali. Otroci priseljencev so tudi manj časa gledali televizijo in so posvečali več časa učenju.

Pogovori s starši so pokazali, da je samo 48% avstralskih staršev hotelo, da bi njihovi otroci nadaljevali šolanje do diplome višje šole (Higher School Certificate). Od Jugoslovancev je to hotelo 68% staršev, 69% italijanskih staršev, 70% libanonskih in 84% grških.

V študiji je tudi bilo ugotovljeno, da so bile vsaj majhne skupine avstralskih otrok z "visoko napadalno" (highly aggressive) držo napram priseljencev.

V odgovoru na vprašanje, kako dobro so se priseljenki ustalili v Avstraliji, je eden učenec zapisal:

"Sovražim bastarde! Izzivajo na pretep in so nadležni. Sovražim jih, sovražim jih! Prepričajo se celo kadar je gotovo, da bodo zgubili. Jedo česen in dihajo vse počez po tebi."

Drugi je odgovoril na vprašanje, če je zamisel, da bi otroci staršev iz ne-angleško govorečih držav se učili starševskega jezika, dovolj dobra, takole:

"Da, če, in samo če, tega jezika ne govorijo v Avstraliji. Recimo, naj blebetajo po mili volji,

Australski SLOVENEK je glasilo Slovenskega Društva Sidnej
Printed by:
Mintis Pty. Ltd.
73 Chapel St. Lakemba
2195, telefon: 759 7094
Odgovorna urednica
IVANKA BULOVEC
Urednik:
DARE BOREC
PAVEL BOGATAJ

Vse dopise naslavlajte na SLOVENE ASSOCIATION, SYDNEY, P.O. Box 93, Fairfield 2165

samo, da ne nadlegujejo s tem mene ali pa katerega koli drugega Aussie-ja. TO SPLOH NI NARAVNO."

Ampak, mnogo učencev z ne-angleško govorečim ozadjem je pokazalo visoko stopnjo zrelosti in pripravljenosti, da se spoprimajo in tudi sprijaznijo z neposrednimi osebnimi izkušnjami v etnično pluralistični družbi. Ti učenci izidejo kot prednostni, v primerjavi s togimi in defenzivnimi Avstralci, navedenimi zgoraj, pravi poročilo.

J. Žohar

OČARANA SEM NAD DOMOVINO!

Ko bežno prebiram slovensko revijo "Jana", mi zanimanje privabi naslov "Očarana sem nad domovino" in čitam dalje.

Gospa Zofka Petek, se v tem članku pogovarja z urednikom "Jane", med časom svojega obiska v domovini.

Pripoveduje, da je v Avstraliji že 26 let in da je prvič v času izseljenstva obiskala svoj rojstni kraj in svoje drage; zanimivo čitanje. (Jana št. 21)

Pripoveduje o življenju prvih let priseljenstva, o svoji družini, ter o lepotah prelepe domovine katerih se je naučila ob obisku doma. Takole je povedala v listu "Jana".

"Pa pridite kaj k nam, čez ocean. Lepo vas bomo sprejeli. Boste videli, da smo še zmeraj stari širokosrčni Stajerci, Primorci, Gorenjci...In pošljite nam novice iz domovine, tako smo jih lačni. Tudi če niso prijetne. Nekaj ur potem, ko smo zvedeli za potres v Črni gori, smo že zbirali denar. Pa varujte nam to našo lepo domovino, v svetu jo zelo spoštujejo in tudi mi, izseljenci se trudimo, da ji v tujini utrujemo ugled."

Lepe besede gospe Petek, čeravno vas ne poznam, ker Adelaide je pač precej oddaljeno od Sydneya, čutim z vami in nad vse tudi jaz ljubim prelepo domovino Slovenijo v Jugoslaviji.

Ivanka

DRUŠTVENE NOVICE IN OBVESTILA

Tajniški podatki

Vsem članom S.D.S. sporočamo, da smo od meseca junija pa do danes sprejeli še 8 novih članov.

Vsem novodošlim iskrene čestitke.

Obvestilo.

Obveščamo vse člane Slovenskega Društva Sydney, da bo letošnji občni zbor v nedeljo 21. oktobra 1979, ob 3h popoldne. Nadaljne informacije boste sprejeli po pošti.

Iskrena zahvala.

Ob tej priliki se zahvaljujemo našemu rojaku, arhitektu g. Jožetu Jež za brezplačno pripravljanje planov za dvorano v prvem nadstropju. Plani so bili vloženi na ferfildsko občino in čakamo nemudne rešitve. O nadaljnjem poteku vas bomo sproti obveščali.

OBVESTILO ČITALCEM

Vabimo vse čitalce našega časopisa, da dopisujete v našo rubriko pod naslovom "Pisma naših bralcev", kakor tudi naše najmlajše. Pisma naših otrok so tudi lahko v angleščini, seveda pa bo boljše, če bi se potrudili v slovenščini. Vsem člankom so dobrodošle tudi fotografije, katere se pa ne vračajo.

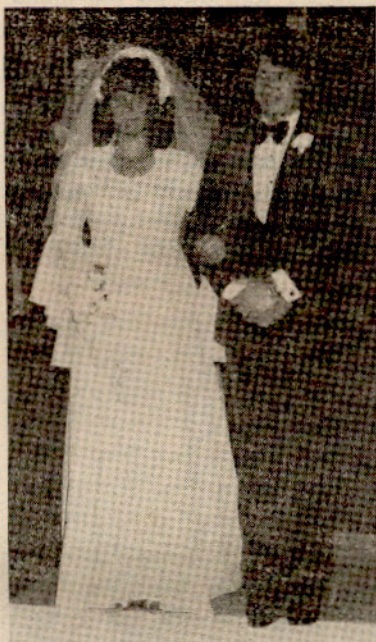
ČESTITKA

Iskrene čestitke izrekamo našemu Štefanu in Juliji, ko sta si nedavno zaobljubila življensko

zvestobo.

Štefana Šernek, sigurno prav vsi poznate, saj se vedno tako požrtvovalno prizadeva, da še poleg svojega že tako obremenjenega časa, najde čas za delo pri našem društvu, predvsem pa poznamo njegov ansambel SREBRNE STRUNE. Julija, je bila pa pred dvema leti izbrana za lepoticu pri PLANICI v Wollongongu.

Torej srečno življensko pot jima želijo vsi člani S.D.S. posebno pa odbor in uredniki "Slovenca".

Štefan in Julie Šernek
pri poročnem obredu

LETNI BALL SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY.

BO 22. septembra V NAŠIH PROSTORI V HORSLEY PARKU, S PRIČETKOM OB 7h ZVEČER.

VSTOP BO ZA TA VEČER DOVOLJEN SAMO NA PREDČASNO NABAVLJENIM VSTOPNICAM.

MLADINI IZPOD 14 LET — VSTOP NI DOVOLJEN.

CENA VSTOPNIC JE \$15.00 V KATERI JE VKLJUČENO BOGATA VEČERJA.

KOLIČINA SEDEŽEV JE OMEJENA IN PRODAJA VSTOPNIC BO ZAKLJUČENA 16. SEPTEMBRA, ZATO POHITITE Z REZERVACIJAMI.

NA TEM VELIKEM TRADICIONALNEM BALU BOMO IMELI LEPO TOMBOLO IN ZA RAZVEDRILLO "FLOOR SHOW"

VESELO DOBRODOŠLICO VAM ŽELI ODBOR S.D.S. VSTOPNICE SO NA RAZPOLAGO TUDI NEČLANOM.

Nastopajoči na proslavi očetovskega dne

KOT VAM JE ŽE ZNANO, SLOVENSKO DRUŠTVO PRIREJA PLESNE VEČERE VSAKO SOBOTO, SLOVENSKE MELODIJE IN NAŠA DOMAČA HRANA VSEKAKOR PRIVABITA NA MIZE NAJBOLJŠA VINA IZ SLOVENIJE. MIZE LAHKO REZERVIRATE VSAKO SOBOTO TELEFONSKO

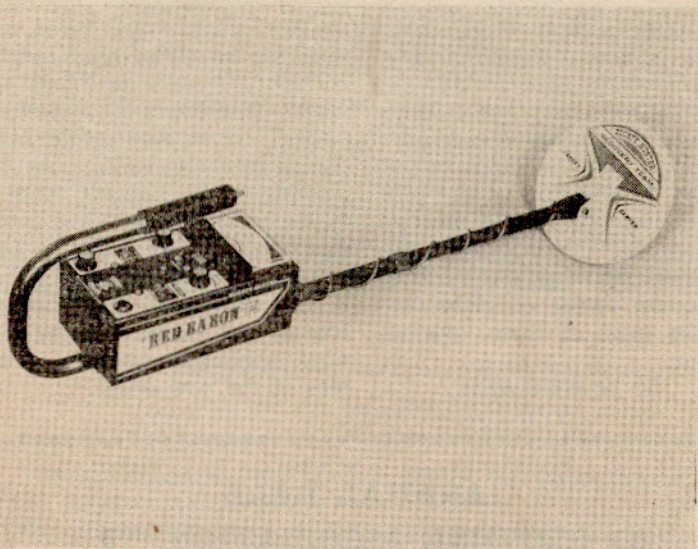
TAJNICI NA ŠTEVILKO 727 8256 ali
POD-PREDSEDNIKU 807 4627

V TISKOVNI SKLAD "AVSTRALSKEGA SLOVENCA" SO DAROVALI:

Gospod ALOJZ GOMINŠEK	\$10.00
Gospod ANTON GROS	\$10.00
Gospod IVAN OBREZA	\$ 5.00
Gospod JANEZ ŽIDAN	\$25.00
Gospod KARLO ROŽANC	\$10.00
Gospod FRANC ROŽANC	\$10.00
Gospod TOMAŽ MOŽINA	\$ 5.00
Gospa VERA KOCIJANČIČ	\$50.00
Gospa SREČKA MARKOČIČ	\$50.00

Vsem darovalcem najlepša hvala.

Nugget Detectors

STE KDAJ RAZMIŠLJALI, DA BI ISKALI ZLATO ALI STARE KOVANCE?

V AVSTRALIJI SE JE TA NOVI ŠPORT ZELO RAZVIL IN V VREDNOSTI VEČ KOT DVA MILIJONA DOLARJEV ZLATA JE BILO ŽE NAJDENEGA V ZADNJIH DVEH LETIH TE NAJDBE SO BILE Z VRHUNSKO DOVRŠENIMI METALNIMI DETEKTORJI, KATERE SI LAHKO NABAVITE PRI ROJAKU.

Pavel Bogataj
99 Longstaff Avenue, Chipping Norton
Telefon: 601-3781

VSI INSTRUMENTI IMAJO ŽIVLJENSKO GARANCIJO

ENGLISH SECTION

UREJUJE Ivanka Bulovec

L J U B L J A N A

In the last Thirty Years.

When, on the tenth of May 1945, after the liberation of Ljubljana, the Slovenian government (instituted the fifth of May at Ajdovscina) and the National Liberation Committee (the First Slovenian parliament) reached the city, Ljubljana formally became the capital of the Republic of Slovenia, constituting with her five sister republics the Democratic Federal Republic of Yugoslavia.

It was characteristic of civic administration just the war that the workings of power in the city were in the hands of the Ci-

The development of power and administration in the first decade after the war underwent numerous transformations and reorganisations. Leaving aside the list of these changes, we shall briefly mentioned their significance. Until 1954 the main question was how to reduce the distinction between urban and rural zones. The Citizen's Popular Committee was at this time the most powerful organization. The most important novelty was the ever increasing popular participation in the running of the city. It was calculated for example, that at the beginning of 1951 more than four thousand people, besides doing their re-

determining questions. This turning point is strictly connected with the new phase in the socialist transformation of Yugoslavia, making the passage from state socialism towards the social management of means of production and the consolidation of self-management. In fact, in June 1950, the Federal Assembly launched the law on the management of state enterprise by worker's associations.

To illustrate the importance of the participation of the producers at the worker's councils, suffice it to say that in 1953 there were more than 5,500 in the territory of Ljubljana. At the same time the enterprises freed themselves

tizen's Liberation Front Committee (the OF); a fact that demonstrates the continued affectiveness of popular power from the struggle for liberation onward. The OF committees held power until the election of the National Liberation Committees, organs of the new Slovenian popular power.

gular work, participated in numerous types of councils and committees. From January 1951, six councils, responsible for six sectors and various commissions and commissariats, began working with the Popular Liberation Committee. The Councils, besides having a consultative function, had the right to decide on

from administrative dependance on the popular committee. The most important news for the organisation of the popular committee in a judiciary sphere adequate for such a development was the introduction of the producers assembly, one of the two chambers of the popular committee. In this way the working class could decide on issue outside the orbit of their normal function.

To be continued)

OUR NEWS

Ethnic Community Council of N.S.W. held a Annual General Meeting on 26th August 70 in Ashfield Town Hall. The open-

ing speech by Ald. W. Jegorow M.B.E. followed with election. Where Mr. J. Samios was elected as a new Chairman of Ethnic Community Council. Our good wishes to Mr. J. Samios.

AS YOU MAY ALL KNOW, THE SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY IS HOLDING FUNCTION NIGHTS EVERY SATURDAY.

THE SLOVENIAN MUSIC AND OUR COUNTRY FOOD ARE THE QUALITIES AMONG THE GOOD IMPORTED WINES FROM SLOVENIA.

YOU CAN RESERVE A TABLE FOR ANY SATURDAY NIGHT BY TELEPHONING,

THE SECRETARY ON 727 8256 OR
VICE-PRESIDENT ON 807 4627

NEWS FROM HOMELAND

LJUBLJANA — Thirty years have passed since an institute for physics was founded in Ljubljana on the initiative of Boris Kidric. The institute was first called "Fizikalni institut" (The Institute for Physics). It was later renamed after our Carinthian Fellowcountryman and world famous physicist, Jozef Stefan. At the time of its foundation, there were only seven people working in the institute; today the institute employs over six hundred people — 120 of whom hold a doctorate in science — and is one of biggest scientific research institutions in Slovenia.

CATEZ — Traditional Wine fairs are held alternatively at Catez, Kostanjevica and Bizeljsko. This year it is again the turn of Catez.

Wines will be exhibited and tasted in the old school at Catez, whereas the colinary exhibition will be held in the local communal administration building. The conclusion ceremony, with the presentation of diplomas and certificates of merit to winners, will be held in the Cateske Toplice health-spa.

DUBROVNIK — The establishment of a new international economic order is the only acceptable possibility for the world at its present stage of development. A new international economic order is not a replacement for capitalism or socialism, but is the vital reality of transition from one period of history to another. This is the basic message of the three-day meeting entitled "Yugoslavia and the New International Economic Order", which was recently concluded in Dubrovnik. At the meeting, three hundred and fifty scientific, political and economic workers studied the practice of new economic relations in the world and the place and role of our country in the practical application of the principles of the new order.

ANNUAL BALL OF SLOVENE ASSOCIATION "79."

Will be held on 22. of September at our cultural center at 45 Ferrers Road Horsley Park at 7 p.m.

Admission by ticket holders only. The tickets are available at the club. Children under 14 years of age are not allowed to attend this night.

The cost of ticket is \$15.00 which include three course meal.

The number of tickets is limited, the tickets will be on sale until the 16th of September only. Please be early.

At this grand night, a "Floor show" will perform and a extra special Raffle will also be conducted.

Welcome by the Committee of S.A.S.

YOUTH SECTION

By John & Mary Truden

PICNIC

S.A.S. Youth are proud to inform its readers that a social picnic will be held at Springwood on the 8th October, 1979. Everyone is welcome! Bring your girlfriends, boyfriends or any one who's willing to come, the more the merrier.

Wait out side the gates at 10.00 a.m. where we'll all meet and pick a spot that we will all agree on.

The last picnic we held was at the National Park, it was a great success where everyone participated in fun and games. We hope to make this picnic even a greater success, we can only do that with your support.

For further enquiries contact Boris or Nives Muha on 74-9807 or John Truden on 624-4935 any time after 6.00 p.m. We hope to see your smiling face because this is promising to be a fun day you'll never forget.

MAKING FRIENDS

When you're a new kid in town, making friends, in fact just meeting people (guys or girls), can be a big problem. But, don't despair, here are some ways to get you started:

1. Volunteer your services to a charity organisation or to the local hospital.
2. Join a drama society or fitness club.
3. Hire a push-bike and go riding in the park each morning.
4. Do a night course, typing, woodwork, learn a new language eg. Slovene.
5. Find out where your local football team plays each week and became a regular supporter.
6. Contact the local church youth club or any other youth organisation, eg. S.A.S. Youth, we would love to meet you.

GRAND FINAL

The 1979 Rugby League Grand Final is shaping up to be the best one yet.

I have always been a very loyal and true Parramatta supporter, so naturally I am hoping this will be the year of the Eels. If Parramatta do get in the Grand Final, you can be I'll be there among all the other thousands of Parramatta supporters.

In 1977 they came very close to winning their first ever premiership, but made some silly mistakes. The players and their supporters paid dearly for those mistakes.

But I am sure though, that 1979 will be a different story for Parramatta. This time they will be ready for anything. The players who like to start fights or even the ones who bite.

GOOD LUCK

PARRAMATTA!

18 Malta St.
Homebush
2140. 1.8.'79

Dear Mrs Bullovec,

I would like to thank you for all the trouble you have taken to send me the photo and newspaper. That was very nice of you. I appreciate it very much. I do thank you with all my heart.

Love Sandra Sajn.

Thank you Sandra, I do wish you and many more children would wright to our newspaper more often.

Ivanka.

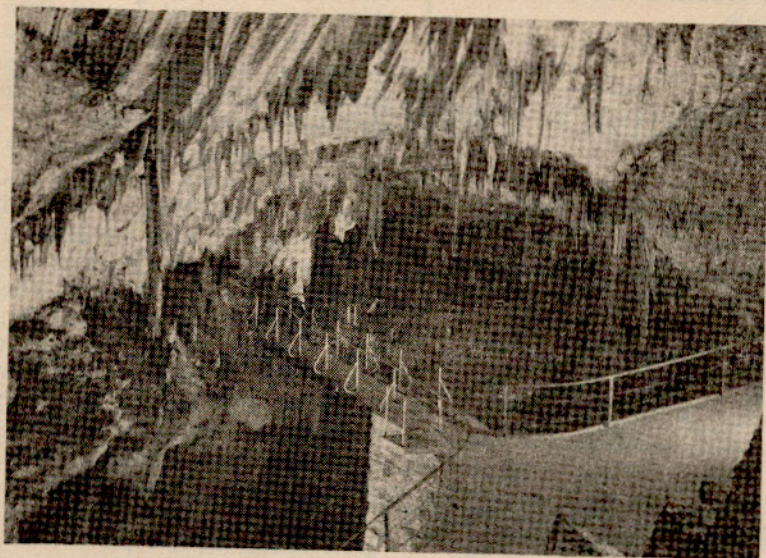
THE MORNING AFTER

Useless-but-interesting information department: a statistician has calculated that if you have a 500g blanket covering you at night and breathe the average of 16 times a minute during an eight-hour sleep you have lifted the equivalent of 16 tonnes. No wonder we often wake up feeling so tired.

ANOTHER LANGUAGE

I read recently of a young mother who wanted her baby to grow up being able to speak two languages. All her attempts to achieve this met with frustration because of lack of outside help. The mother spoke only English,

yet she could see how easily a young mind naturally learns and absorbs regularly heard sounds. How unfortunate it is that those who want to can't give their children the gift of different languages from babyhood.

THE POSTOJNA CAVE — SLOVENIA
161 YEARS OF POSTOJNA CAVE

The world-famous POSTOJNA CAVE has been opened now for 161 years (1818 — 1979).

Over thousands of years nature has decorated the Cave with the most fantastic shapes of lime carbonate — stalagmites, stalactites, curtains, canopies and huge columns. The Cave is beautifully illuminated and part of it can be inspected from a small electric train. The Cave is also famous for its only inhabitant — the amphibious "human fish" (PROTEUS ANGUINUS). The large "dance hall" in the Cave has been chosen for the official opening of the Fourth International Speleological Congress and has since been called Congress Hall.

Vsako nedeljo od 10h — 12h zjutraj
učimo našo mladino narodne ples v prostorih
S.D.S. Pripeljite svoje otroke.

Uredniki "Avstralskega Slovenca"

se iskreno zahvaljujemo vsem morljivim dopisnikom
za trud in sodelovanje.

JUGOBANKA

VAM IN VAŠIM V STARI DOMOVINI. JE POSLOVNA
MREŽA JUGOBANKE NA USLUGO V SLEDEČIH
MESTIH:

LJUBLJANA — MARIBOR
JESENICE — CELJE
SEŽANA — M. SOBOTA
— NOVA GORICA

ZA VSA VPRAŠANJA GLEDE PRENOSA DEVIZ, KO-
RIŠČENJA DINARJEV IN KREDITA ZA IZGRADNJO
HIŠ, KUPOVANJA STANOVANJ, NABAV OPREME IN
PRI KREDITIRANJU SAMOSTOJNIH DEJAVNOSTIH
RAZNIH STROK, VAM JE LAHKO JUGOBANKA V
POMOČ.

KADAR POŠILJATE ČEKE IZVEN,
AVSTRALIJE, ZAHTEVAJTE, DA NA
NJIH PIŠE JUGOBANKA — LJUBLJANA

ZA INFORMACIJE PIŠITE

JUGOBANKA
PREDSTAVNIŠTVO SYDNEY
31 MARKET STREET 5. NADSTROPJE
TEL. 29-1050 29-5210

WELCOME DOBRODOŠLI

Across the Bridge of Love

By Paula Gruden

LET'S HAVE A RAVE!

I don't care what anyone says to this. I know that I know that many people know that this is exactly what we need: a rave!

A beautiful sunny day. Like a weekend should be. But what is going on in me is something like a landslide. Something struck my mind this morning. There is a paper in slovene language on my desk, saying with big bold letters: WAITING PERIODS: 3 days for a passport, three weeks for a car, and teeth, married you can get right away! Really! What slow thinkers we are!

It took us 2000 years to discover that children are social beings with human rights, two thousand years to realize that so far they were more or less allowed to be seen but not to be allowed to speak. It took a woman's heart to find out that children are not the extension of their parents, but individuals on their own. Not a bad effort if we take in consideration that for 13 centuries even the artists, who are supposed to be very sensitive to the environment, did not think of putting children into their pictures. Paint or draw them into pictures, that is exactly what I mean. That is one of the facts of our civilization.

I am sure you must have seen some of those strange, eerie drawings from Middle Ages, where next to some adult, hanging on a pair of trousers or on to a skirt, you see this runny little creature dressed exactly like the old man, or the old woman. When I was young I thought those little, miserable creatures were some kind of petdwarfs owed by well to do adults in order to give them social status. But they were not what I thought. They were children dragged around dressed in exactly the same fashion like their parents. The heavy large hat, boots and the saber for boys, and, depending on fashion of the period, the tall witches-hat with yards of veil floating around, the voluminous skirt, and under all that junk buried a girl. Extension, a miniature copy of the adults that is what the children tinction did that to our parents,

Predstavljamo vam.

Novo sodelavko uredniškega odbora gospo Pavlo Gruden. Gospo Pavlo vsi poznamo, kot vestno delavko slovenske strani v "Naših Novinah". Pavla se je izrazila, da je v zadnjih letih med mladino in starši vedno manj razumevanja, zato se je zavzela, da piše v angleščini, tako da vsa naša mladina lahko čita. Gospa Gruden se vam bo oglašala pod rubriko "Across the bridge of love" v vsakem listu našega "Slovenca".

Dobrodošla med nami z geslom — veselo na delo.

The year 2000 A.D. (this is crazy: 2000th year of the Lord. Has God been around only 2000 years? They better start to count again...) is a very good year... A very good year indeed. Children of the world! Adults, who more or less don't seem to remember that once they were children too, have thought of giving you this great start in life. It took our brain boxes from the day Adam and Eve ate the fruit from the tree of knowledge, when that was God only knows, to compute that we have to start all over again — as if life does not start every time we wake up, all over

love only.

To create this span of love across the world we have to begin at home, where the real crux of the matter is the lack of communication. We have three tools to achieve this: reason (never enough), heart (less and less), and words seemingly inadequate).

x x x

Since love and communication start at home, let us stay with our problem: the alienation between parents and children in the immigrant families. There is this big gap right here, between slovene parents and their children, who are not to blame for the order of the old world, nor for disorder of this — to parents — new world. First of all we have to accept that our parents are the living product of a dead era. And that the children of migrants are so far the unfinished product of two societies. By unfinished I mean, with very rough edges.

So far our parents have had a very rough spin. From a chaotic world of war, from a chaotic period of new order they came into a chaotic time of disorderly peace, if it can be called peace... Plus, they came from the slovene into anglosaxon culture.

The whole world is on the brink of great changes. To understand not only the Slovene parents, but the average parents in the western conservative society, let us have a look at this dying society. Dying it is, because it is built on gross injustices as far as human relationships are concerned. Let us only have a look at the way of person to person, actually parent to child communication. We are all the victims of yesteryears.

It is always the BIG PEOPLE — THEY are the measuring apparatus of anything, even of peoples minds. You are allowed to think only that far. You are allowed to do only that far. You are allowed to go only that far. That is quite all right if within reason. We all have to learn how to think. But looking at those creepy little dwarfs on the drawings hanging on museum walls, seems to me, all they were allowed to was to be born and grow senile, behave parrot fashion and be visible when convenient. Talking was a matter of great privilege, I mean talking with somebody. Kids were always talked at or talked down, or talked to. But very seldom invited to talk with.

What does it mean to talk with? To share the talking. Answer and question, not by them only answering his or her own question — and the kid not allowed at least to exercise his own mind.

NOT THAT WE SHOULD EVER BLAME OUR PARENTS FOR THAT. THEY GREW UP THAT WAY. AND THEY AT THEIR BEST BELIEVE THAT THEIR WAY IS THE ONE AND ONLY RIGHT WAY TO BE. OUR PARENTS, MORE OFTEN

RESURRECTION.

*When the night is clear
and the moon's alight,
your hearts' beat I hear, brothers.*

*When in the brooding midnight
my soul opens its doors,
I see the shadows of your dreams, brothers.*

*When the morning pours
its jubilant flame,
your cry I hear, brothers:*

Justice!

*But as I look in full daylight I see:
discord growing apace,
brother spewing gall in brothers face,
brother plunging dagger into brother's heart,
mankind split up into fragments,
each fragment labelled:*

Justice!

*Yet what is Justice,
when heart and love are slain?
It's unto you I say:*

*Let brother welcome brother
with open arms! Let them look
upon each other's hands and hearts and see
calloused palms
and hearts that ache.*

*Then new life will arise and put to shame
our clouded epoch.*

Tone Seliskar

were then. And that is what up to the World War II the children actually were. Extension of their parents.

The artist in the middle ages was not even able to draw the face of a child. Poor little beggars! Their faces were copies of their old folks. What a lovely bunch of kids — if kids they were. It took the artist another 300 years to paint children young, but still dressed in all that fashionable junk and all that jazz of the era. And it took another 400 years to realize that children have their own individuality. The noisy music of sixties and seventies (is getting slightly more harmonious now), I think, is one of the symptoms of rebellion against the system of "the things of our era", one of which was up till a couple of years ago, not noticing the children. They were not allowed to be heard. Only to be seen.

again. The whole human lot has to be reeducated. The best way to begin is with children. There is no other way. Children are the supporting columns of the world, while the parents are the supporting columns of children until they become adults.

The whole world is screaming for a new order. Let's hope we can make it — but first we have to bridge the gap of communication and alienation.

To do that we need a span of Love right across the world. And the year 2000 A.D. is the start of the Era of Love. A great historical year — if the years of overture that is starting now, in 1979, shall have a chance to grow into 2000. For that we need the goodwill of the leaders who deal in "foreign affairs". War is one of the most foreign affairs, or it should be, as people are supposed to be the only creatures who are supposed to thrive on

THAN NOT, HAD NO CHOICE. They were also talked at, talked down and out. If parents can't reach us, they are not really the ones to take all the blame for the lack of communication, for you see, they too were only little dwarfs, although the pupils of their parents eyes. That's how we were brought up, that's how our society was run. Class distinction did that to our parents. You'll find that parents with higher than average education seem to bear the burden of the young modern world with more tolerance, because education available for the "better off class" has broadened their mind. Our parents in most of cases were not given the chance even to develop their individuality. Work, obey authority, and bow to the man with money who is keeping you alive! That was the order of the day of the "civilized" world almost anywhere up to the World War II.

SO, PLEASE, TRY TO UNDERSTAND YOUR PARENTS IF THEY ALL WANT YOU TO BE A DOCTOR, A SOLICITOR, OR A REAL ESTATE AGENT. (Not that those professions are very respectable nowadays anyhow.) Most of our parents were children of not so "well off" people, but of honest, hard workers, who saw that money rules the world, that money gives education, and that the education are not pushed around, and unfortunately, that cloths make the man. THAT IS

HOW THOSE, WHO WERE GIVING US, THE ORDINARY PEOPLE, THE STANDARDS OF WORKING, LIVING, THINKING AND BEHAVING, looked at us. This is not the case with me. I am just one of those little people who dare to have their own mind. If I were not the way I am, would I need to have this talk with you?

You see, my young friends, I was able to adjust myself to this new world, not by changing my views but by accepting the challenge that this new world is for all of us, not only migrants. The fact that I spoke english when I came here, made it easier for me. And staying young at heart has a lot to do with it. I guess, I am just one of those lucky people who found the art of living. But it took me a lot of hard thinking to resist THEM, WHO TODAY ARE NO BETTER THAN THEY WERE 2000 years ago. By "THEM" I mean the so called ESTABLISHMENT.

Please, don't think that your parents are stupid; they have been conditioned to be as they are, and they do want you to have a better life — but they do not really know how. THERE WAS NO PARENT TO CHILD PSYCHOLOGY IN THEIR CHILDHOOD, THERE WAS NO TEACHER TO PUPIL PSYCHOLOGY THEN, THE ONLY PEOPLE USING PSYCHOLOGY THEN WERE PO-

LITICIANS AND THE REST OF THE RULERS. YOUR PARENTS ARE OF THE GENERATIONS UNDER ABSOLUTE RULE OF THE HIGHER CLASS. PSYCHOLOGY THEN WAS TO THE ADVANTAGE OF THE UPPER CLASS EXPLOITING IGNORANT. Your parents used to reason and suffer in silence. They were most supposed to be the thinking people.

What your parents need is love, love, love — and tolerance, that is love — TOLERANCE. And if they can't understand your ways of thinking, it is because they can not understand the new world of which you are the most vital part. They had no chance of participation in the makings of the world before the World War II, either. IT WAS THEY, THE PEOPLE WITH MONEY AND POWER TO EDUCATE IN ORDER TO RULE humble people like your parents.

Sure, quite a few parents are not right in everything, who is? And I am sure that you know that you are not right in everything either. How can you really know what is wrong and what is right — when most of the adults live by two standards. One in public, one at home. I know. That is the world that I am fighting since my childhood. The world of hypocrisy. Some of us were reared on it. Some of people made it in their life, and are still making it, by sheer hypo-

crisy.

What is the biggest shock to the older generation, today, is the fact that the youth of our time is as it is — no pretending of virtues that are not there. And I am glad that the old world has collapsed. But I'm certainly not glad that this our world is mad, mad, mad. Yet, whether differences, without mistakes, there is no progress. The humankind is right off balance now. And it is you, the youth of the sick world that can save this earth until it runs itself out of its living powers.

Why do you think we have this "year of the child 1979"? Because quite a few people know that now is the time for the bigger science of all — the knowledge of LOVE FOR LIFE. IT IS YOU, WHO ARE GOING TO LEARN HOW TO LOVE LIFE and love yourself in order to love one another.

OBVESTILO:

Zaželeno je, da bi naš časopis imel tudi rubriko za naše najmlajše, zato naprošamo starše, da vzpodbujajo svoje otroke k pisanju. Dopisi so lahko pisani v slovenskem ali angleškem jeziku.

S tem bi se naši otroci ne le izražali ampak tudi počutili del naše skupnosti, kar je velike važnosti za našo prihodnost.

Quality Concreting and Excavating

FOUNDATIONS, DRIVES, GENERAL

CONCRETING AND LAND CLEANING

DOONSIDE Paving & Building Pty. Ltd.

OF 23 LUCRETIA ROAD TOONGABBIE

— LICENCE BUILDER —

ZA VSA CEMENTNA IN IZKOPNA DELA.

SE OBRNITE NA VAŠEGA ROJAKA,

TONIJA ČOLNARIČ

PHONE: 625 4851

A.H. 636 9151

IZ LOVSKEGA NAHRBTNIKA

NASELITEV RISA V SLOVENIJI

Ciril Štrumbelj

Naseljevanje divjih živali v nova okolja je že stara praksa. Damjeka so na primer naselili v Evropi že v starem veku. Samo v Evropi so naselili z različnim uspehom 47 vrst sesalcev in 85 vrst ptic (Niethammer/1963). Tudi v Sloveniji smo bili v preteklih dveh desetletjih priče naselitvi več vrst živali (damjek, muflon, svizec, kozorog). Iz zgodovine naseljevanja vidimo, da je šlo skoraj v vseh primerih za naselitev tuje (neavtohtone) vrste v novo okolje. Manj primerov je znanih, ko je imela naselitev namen vrniti naravi domačo (avtohtono) vrsto, nekoč prej iztrebljeno. Zaradi spremenjenega okolja ali pa vraževerja, pomanjkanja znanja, pridobitništva itd. je marsikje izginilo več vrst divjih živali.

Zlasti so bile preganjane mesojede vrste, v katerih je človek -lovce videl konkurenta ali njihovo "krvoločnost" in "škodljivost" v naravi. Tako gledanje je pripomoglo, da je bil pred približno 100 leti v Sloveniji iztrebljen ris (Lynx lynx L.). Ni bila kriva sprememba okolja, ampak zgolj preganjanje na vse mogoče načine! Danes lahko zanesljivo rečemo, da so obsežni strnjeni gozdovi visokega Krasa v Sloveniji še ohranili svojo prvobitnost v taki meri, da je obstoj risa še možen.

Ideja o ponovnem naseljevanju mesojedih divjih živali se je lahko uveljavila šele v novejšem času, ko je spoznanje o naravi kot celoti pripomoglo k temu, da ni koristnih in nekoristnih živali; ta delitev je umetna — človekova.

Prva znana naselitev risa je bila leta 1938 v Romintenu v Vzhodni Prusiji (Niethammer), ki je uspela, saj je poročilo o risih kot tamkaj stalni divjadi še iz leta 1960. Naključna naselitev je bila leta 1936, ko so iz živalskega vrta Hellabrunn v Münchnu pobegnili 3 risi; tam v okolici so se risi pojavljali že leta 1950. Veliko je bilo slišati o risih v Bavarskem gozdu v Nemčiji. Tudi tam ne gre za umetno naselitev; risi so se tam pojavili leta 1970. Načrtno so naselili rise leta 1971 v kantonu Obwalden v Švici. Leta 1973 pa smo jih naselili tudi v Sloveniji, v Rogu pri Kočevju. Torej je naselitev risa pri nas tretja znana načrtna naselitev. Kasneje so rise naselili še v Italiji v nacionalnem parku Gran Paradiso. Pripravljajo pa naselitev v Avstriji, Nemčiji in Franciji.

Predlog o naselitvi risa v Sloveniji se je porodil 27. junija 1972 v Rogu na Kočevskem. To je predlagal lovec in planinec, soustanovitelj fonda za raziskovanje Alp, Švicar, doma iz Züricha, Karel Weber. Dal je tudi potrebna sredstva za nabavo risov. Zato gre tudi prva javna zahvala temu velikemu ljubitelju

narave, zdaj že pokojnemu Karlu Webu, ki je znal dojemati in občudovati naravo celó v vseh njenih majhnih vsakdanjostih, pa četudi na tujih tleh.

Kako bi uresničili zamisel o naselitvi risa pri nas, smo se spraševali. Bodrilo in spodbujalo nas je dejstvo, da je ris naša avtohtona divjad in da bi ga bilo treba vrniti v okolje, kjer je bil pred 100 leti iztrebljen. To nam je bil tudi kašpot pri premagovanju vseh nasprotovanj in težav, ki so se ob tem pojavile. Elaborat o naselitvi je izdelal Janez Čop, diplomirani biolog, predstojnik odseka za lovstvo na Inštitutu za gozdno in lesno gospodarstvo v Ljubljani. On je tudi navezal stike z zoološkim vrhom v Ostravi na Češkoslovaškem, kjer je bilo edino možno dobiti v prirodi odlovljene rise, primerne za naselitev. Karpatski ris iz Beskidov pripada tisti vrsti risa, ki je bil pri nas iztrebljen, oziroma ki še sedaj živi v Jugoslaviji na območju Šar planine in Prokletij. Zračna razdalja od Kočevja do Beskidov, kjer so bili risi odlovljeni, je 560 km, kar je le 20 km več, kolikor je od Kočevja oddaljeno najbližje nahajališče risov v Jugoslaviji na Prokletijah (540 km).

Za naselitev je bilo treba postaviti karanteno. Pri lovski hiši v Trnovcu pod Room smo zgradili tri kletke iz žičnega pletiva

podarstvo v Ljubljani prevzel nalogo, da bo pet let spremljal naselitev. Nalogo financirata Gozdno gospodarstvo Kočevje in Svetovna organizacija za zaščito prirode (World Wildlife Found). Naloga še ni pri kraju, vendar po štirih letih že lahko podamo nekatere ugotovitve, zbrane s posebnimi anketnimi listi. Po opažanjih je bilo v novi domovini na Slovenskem skotenih že 18 mladičev (1973 — 4, 1974 — 1, 1975 — 4 in (1976 — 9), kar je dokaj zanesljivo potrdilo, da je naselitev uspela. Če k 18 mladičem prištejemo še 5 izpuščenih risov (1 ris se je ujel v past in poginil), lahko računamo, da imamo skupaj 23 risov in to brez prirastka v letu 1977. Do sedaj so se risi naselili na območju Roga, Kočevske Male gore in Ribniške Male gore, Ribniške Velike gore, Stojne, Krempe, opazili pa so jih tudi v Gorskem kotarju.

Vse kaže, da se od mesta, kjer so bili izpuščeni naseljujejo proti zahodu in jugu. Sodimo, da je v tem delu Slovenije, zaradi obsežnih strnjenih gozdov, najprimernejše stanišče za to največjo evropsko mačko.

O prehrani risa v našem okolju bi bilo sedaj v celoti težko

govoriti, ker še ni za to potrebnih izsledkov. Vendar pa lahko na podlagi najdenih živali, ki so jih zadavili risi, rečemo, da je bilo med temi največ srnjadi. Kaže, da ris srnjad zlahka obvlada. Lovci pa so našli tudi teleta jelenjadi, ki jih je ratrgal ris, divjadi drugih vrst pa manj. Največ je bilo najdb pozimi, poleti prav malo. Strah, ki je nastal ob naselitvi risa in ga imajo marsikje še sedaj, da bo namreč ris pospravil vse, "kar leze in gre", ni utemeljen. Če se zavzemamo za neokrnjeno naravo, potem moramo priznati mesto v njej tudi risu in mu zato zavestno žrtvovati, kar potrebuje. Z nano je namreč, da je ris selektor med živalstvom v naravi in pretežno pobira slabše, šibkejšje živali. S tako izbiro se ohranjajo živalski rodovi zdravi in krepki. To se zlasti odraža pri srnjadi, če ji je ris "pastir".

Največja pridobitev z naselitvijo risa pa ne njegova vrnitev v naše okolje. Uspehi naselitve risa pri nas so torej že vidni. Porok za obstoj te divjadi v naših največjih gozdovih pa je tudi zakon, ki risa uvršča med popolnoma zaščiteno divjad. Če bo ris zavzel večji življenjski prostor in bo naseljenost dosegla tako stopnjo, da njegov obstoj ne bo ogrožen, ga bomo seveda uvrstili tudi med lovno divjad.

HOROSKOP

Rojeni v znamenju device od 24. avgusta do 23. septembra.

ZENSKE:

Če boš jutri zamudila, ga ne boš nič več ljubila, ker ti bo pokazal fige, se potem zažrl v knjige. Kar ti bo po njem ostalo, bo ob času zavekalo.

S frizuro bo še malce težav, pa ti taka, kot jo imaš zdaj, kar pristaja. Zaradi srebrnih nitk boš počasi začela misliti na "farbanje". Pa ne samo las. Če se letos ne boš osmodila, potem ob Silvestru kar zapoj tisto narodno: Ti si urce zamudila... Kaže, da te bolj zanima avto kot ljubezen, pa še vikend ti hodi po glavi. V službi ne bo vse tako, kot bi rada, pa se tolaži, saj ni nikjer tako. Tisto na skrivaj bo še zmeraj prijetno, če boš obdržala zase kot doslej.

MOŠKI:

Danes še po tistem sezi, kar z devico je v zvezi, kajti če boš še odlagal, ti prijatelj bo pomagal. Ona že nestrpno čaka: če ne boš ti, bo pa Jaka.

Za novo leto boš poiskal novo službo in novo ljubezen, pri novem stanovanju ti bo pa spodletelo. Užaljen se boš lotil gradnje vikenda na črno in uspel na takem terenu, kjer ne bi niti minister. Zaletavost bo sploh tvoja letošnja odlika, vendar boš z njo požel precej uspeha, pa tudi smeha, kadar boš nasankal. Z denarjem boš vseskozi na tesnem, z ljubeznijo preobremenjen, a standard pri tem ne bo trpel. Od nekega pride namig, a čimprej pozabi nanj, če si želiš dobro.

SPOZNANJE.

Brez ficka v žepu, mlad, močan
si grenko v svet napotil se,
prepričan, da še pride dan,
ko spet med svoje vrneš se.

Zdaj mlajši rod te se pozna,
tresoče so ti že roke,
spoznal — ni dom ti več doma,
vrstnikom tvojim že zvone.

Bil sužen v svetu nepoznan
kopcio si uštedil,
na dom se spomnil vsaki dan.

Res čudne so življenske zanke,
vsa leta šla so za denar
mladost pa vzet' ne moreš z banke.
P. Bogataj

3 x 3 x 10 m, kamor smo v noči od 15. na 16. januar 1973 pripeljali 3 pare risov (3 samice in 3 samce). Pred izpustom v karanteno so bili cepljeni proti steklini. V karanteni so ostali do 2. marca 1973, ko smo jih, po 46 dneh, izpustili v prostost. Dostop do karantene je bil omejen, ker smo se bali, da bi se risi preveč privadili ljudem in bi se na prostem v naravi ne znašli. Če se jim je približal tuj človek, so postali nemirni in so renčali, medtem ko so se Konečnikove Cilke, ki jih je ves čas krmila, privadili in bili povsem mirni, ko jim je dajala hrano. Krmila jih je z živimi domačimi kunci, kokošmi, pa tudi z mesom domačih in divjih prašičev, z govedino, konjskim in jelenjim mesom.

Da bi naselitev risa mogli zasledovati, je odsek za lovstvo Inštituta za gozdno in lesno gos-

Š P O R T

RAPIDOV POKAL

5. avgusta je bila balinarska družina Slovenskega Društva gostitelj zimskih balinarskih tekmovanj med klubom Istra, balinarsko sekcijo kluba Triglav in samim. Tekmovali so v četvorkah.

Pokrovitelj pokalov je bil g. Bil Marinič — Rapid Transport Industries. Igre so potekale kar celi dan in v poznih popoldanskih urah, so balinarji kluba Istre zmagali.

dja te četvorke je bil g. K. Samša, člani ekipe pa še g. R. Kreševič, g. J. Šuštar in g. J. Vrh.

Ker so balinarji kluba Istre res najboljši balinarji so tokrat odnesli tudi tretje mesto, tako da so se naši balinarji morali zadovoljiti s četrtem mestom. V tretji grupi so bili g. R. Čehič, g. G. Ružič, g. D. Janzebel in g. J. Vlah.

Pokali so bili zelo okusno izbrani, kar pripada lepa zahvala

Zmagovalci Rapid trofej

Prva četvorka, katere vodja je bil g. A. Blaškovič, njegovi trije igralci pa g. S. Jugovac, g. V. Vlah in g. V. Kušturin.

Zmagovalci drugega mesta so bili balinarji kluba Triglav, vo-

našemu Bilu Marinič, vsem zmagovalcem pa lepe čestitke.

Podelitev pokalov se je vršilo naslednjo soboto v prostorih našega Društva, pokale je podelil g. Bil Marinič. I.B.

Tekmovanje za očetovski pokal

Za očetovski dan so tekmovali naši očetje med seboj v nedeljo 26. avgusta, v dvojkah.

Pokrovitelj teh prelepih trofej je bil naš dolgoletni član g. Tone Okorn in njegova žena Linda. Tone in Linda sta nabavila res občudovanja vredne trofeje našim očetom. Razdelili smo jih na večer praznovanja očetovskega dne. Prvo mesto sta odnesla vsem dobro poznana igrača in

brata Miro in Franc Smrdel, drugo mesto sta osvojila g. Alojz Kocijančič in g. Sergej Reja in tretje mesto sta si priborila g. Slavko Prinčič in g. Miro Lipold za četrto mesto smo nagradili g. Pavelna Barba in g. Jožeta Kariš. Vsem zmagovalcem iskrene čestitke, pohvale pa tudi ostalim, ki so se tekmovanja udeležili.

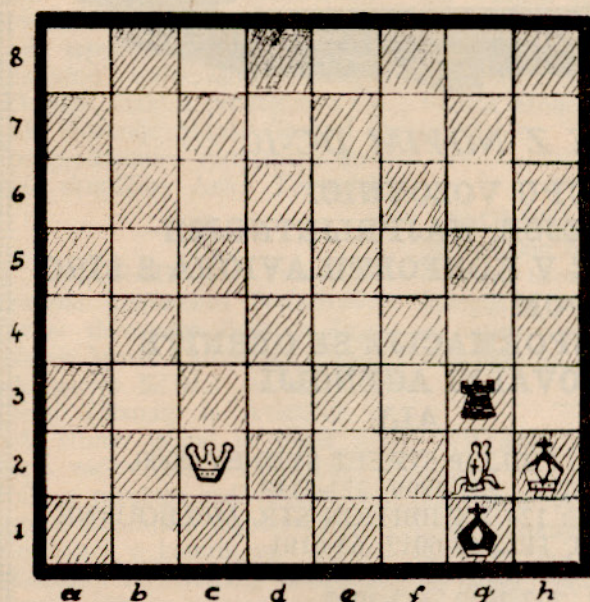
Ivanka

Z leve proti desni; Sergej Reja, Franc Smrdel, Tone Okorn, Jože Markočič, Miro Smrdel, Tone Bulovec, Pavel Barba, Alojz Kocijančič in Slavko Prinčič.

ŠAHOVSKI PROBLEM št. 6

~ ČRNI ~

~ BELI ~

ŠAH-MAT V TREH POTEZAH ČRNIM

~ BELI ZAČNEJO ~

Rešitev problema številka 5

If white play

P x P — B — B4

K — N5 — B — B4

If P — N3 — B — Q6

P x R — B — K5

If P — N4 — B — K5

P — N5 — B — B7 Mate

Key: 1P — NB/B

ŠAHISTI — ŠAHOVSKEGA TURNIRJA — POZOR

Vsi tekmovalci šahovskega turnirja, ki še niste odigrali zadnjih iger, se prosimo prijavite za finale. Če dotični tekmovalec ne bo odigral vseh iger, se mu bodo točke avtomatsko odbile. Pred izhodom druge številke "Slovenca" bomo turnir zaključili. Finale šahovskega turnirja se odigrava v nedeljo popoldne.

Jože Hampton
Vodja turnirja

Tolminci dobili prvo letalo

BOVEC — Za tolminske ljubitelje letalstva je bil 29. julija velik dan. Potem, ko je pred štirimi leti skupina entuzijastov ustanovila Posoški aero klub, se jim je uresničila velika želja. Dobili so svoje prvo letalo — Piper tomahawk. Na letališče v Bovcu ga je z ajdovskega letališča točno ob napovedanem času pripeljal Viktor Flajs, ki je pri klubu že od vsega začetka. Potem, ko je preletel bovško letališče ob katerem se je zbrala velika množica domačinov, prišli pa so tudi številni turisti, ki te dni uživajo v tem koncu Slovenije, je Viktor pripeljal lepoto pred tribuno, kjer je bil svečan krst. Boter novemu letalu je bil župan občine Tolmin Stane Kovačič.

Posoški aero klub, ki sedaj gostuje na ajdovskem letališču,

ŠPORT V DOMOVINI

Smučanje na vodi pri Ljubljani

ZBILJE — Na tradicionalnem tekmovanju smučarjev na vodi za lovoriko Jugoslavije, ki je bilo 28. in 29. julija na Zbiljskem jezeru pri Ljubljani, je imel največ uspeha smučar iz Velike Britanije West, ki je slavil v kombinaciji. Izmed Jugoslovancev sta imela največ uspeha Zagrebčan Dragutin Bašić, ki je zmagal v slalomu in bil tretji v kombinaciji in Ljubljančan Matjaž Mušić, ki je zmagal v skokih. Tekmovanje je na obale Zbiljskega jezera privabilo številne gledalce.

pa ima za prihodnje velike načrte. Radi bi usposobili bovško letališče za stalne treninge. Tu nameravajo zgraditi hangarje za letala in letališko stavbo. Seveda pa letališče ne bo koristilo samo letalcem, pač pa številnim turistom, ki bodo pričeli prihajati v Bovec z letali.

Ob slovesnem krstu letala so pripravili na letališču v Bovcu tudi letalski miting.

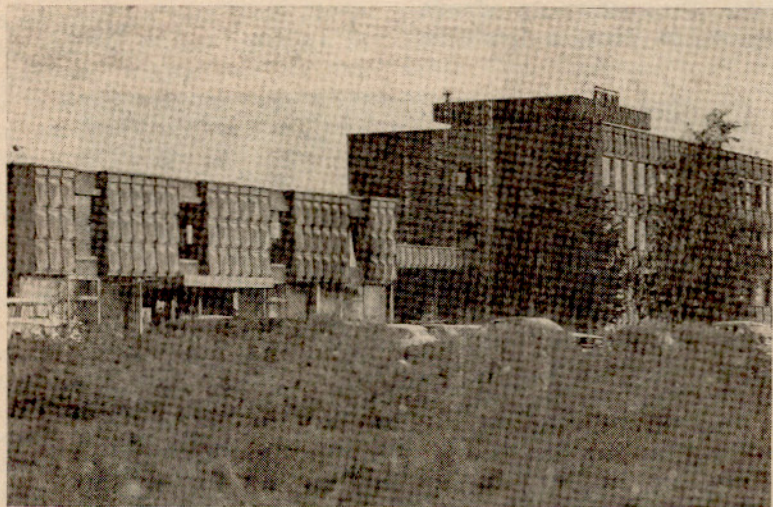
ELAN — TOVARNA ŠPORTNEGA ORODJA — JE MEDNARODNO USMERJENA TOVARNA

ELAN je ime, ki ga pozna velika večina športnikov na svetu. Izdelke iz kvalitetnega in atraktivnega programa Elana uporabljajo športniki vseh kontinentov, pa naj se ukvarjajo z letnimi ali zimskimi športi.

Elan leži skoraj na tromeji med Avstrijo, Italijo in Jugoslavijo, na skrajnem severozapadnem delu Jugoslavije, kamor še segajo obronki Alp. Proizvaja športno orodje iz lesa, kovin,

naprej, da se je angažiral v mednarodnem trženju in vstopil v močno konkurenco. Ta mu je zopet narekovala večvrstno proizvodnjo, saj je bil angažma kapitala, pa tudi riziko prodaje sezonskih artiklov, podvrženih konkurenci, modi, slabim letnim sezonam, prevelik, da bi ga nosil kolektiv, odvisen sam od sebe.

Močno izvono usmerjenost Elan dosega z izgradnjo svoje

usnja, umetnih mas. Široka paleta izdelkov, ki imajo praviloma svoje specialne marketinske in proizvodne probleme, je razdeljena na tri dejavnosti:

— zimskošportni program, predvsem smuči

— športna orodja, predvsem oprema telovadnic in otroških igrišč

— izdelki iz plastike, predvsem čolni iz ojačanih poliestrov

900 ljudi, kolikor jih je zaposlenih v Elanu, se poleg naštetih produkcijskih aktivnosti, ukvarja še z močno marketinško dejavnostjo, brez katere taka proizvodnja ne bi imela daljše življenjske dobe, prav tako pa tudi ne brez živahne raziskovalne dejavnosti v lastnem inštitutu, povezanem z zunanjimi raziskovalnimi institucijami. Velikost Elana je pogojena z optimalnim produkcijskim obsegom, ki pa daleč prekaša tržne potrebe domačega tržišča.

To in pa znatna potreba po uvozu reprodukcijskega materiala je sililo Elan že od leta 1950

svetovne družine zastopnikov za smuči in ločeno za čolne. (Izvaža preko 60% vrednosti prodaje.) V poslednjem času se je Elan usmeril tudi na lastno udeležbo pri nekaterih od teh firm ali pa na ustanovitev lastnih zastopniških firm s tujo udeležbo, na ta način je Elanu uspelo izgraditi kontinuirano prodajo v 34 deželah sveta.

S prodorom v tekmovalni šport, ki je v resnici sodobni reklami medij za kvalitetne proizvode, je Elan dobil tudi svojo mednarodno afirmacijo v kvaliteti, kar seveda vključuje nove dimenzije trženja, možnosti razvoja Elana in osvajanja novih artiklov, končno pa tudi nove vidike konkurence, ki terja tudi od Elana stalno vitalnost, raziskovalno originalnost ter kvalitativno zahtevnost.

Elan računa s tem, da bo v prihodnosti priključil k številnim že doseženim mednarodnim priznanjem teh vrst še nove, saj je sestavljen iz v povprečju mladega in kvalifikacijsko odlično obraženega kolektiva.

PRAKTIČNI NASVETI:

UMIVALNA ŠKOLJKA. Premo jo s toplo vodo in s sodo, potem pa dobro izplaknemo. Če postane školjka zaradi apnenca rjavkaste barve, jo moramo poribati s finim peskom in izprati z vročim kisom. Od časa do časa denimo v školjko košček sode, da bi se odvodna cev očistila maščobe in se ne bi zamašila.

PROTI PIJANOSTI.

V liter vode damo 6 — 8 žlic zdrobljenih rožmarinovih listov

s cvetom in kuhamo 10 — 15 minut. Pijemo po dve skodelici na dan.

ČE SE NOGE POTIJO IN ZAUDARJAJO.

1. Pretopimo goveji loj in ko se ohladi toliko, da postane trd noge z njim vsako jutro in zvečer dobro zmasiramo.

2. Hrastovo lubje je izvrstno sredstvo proti potenju nog: 8 zličk zdrobljenega lubja kuhamo četrt ure v litru vode. Potem precedimo in s tako vodo umivamo noge nekaj večerov.

NAJCENEJŠE CENE ZA JUGOSLAVIJO IN EVROPO

SEZONSKE CENE

(OD 1. JUNIJA 1979)

**OD 622 DOLARJEV DO 1052 DOLARJEV ZA
POVRATNO POTOVANJE
OD 465 DOLARJEV DO 615 DOLARJEV ZA
ENOSMerno POTOVANJE**

ZA V NAPREJ PLAČANE IZLETNIŠKE CENE, SE MORA IZVRŠITI REZERVACIJA NAJMANJ 45 DNI PRED ODHODOM NA POTOVANJE. MOREBITNE SPREMEMBE REZERVACIJ, ALI PRI ODPOVEDI REZERVACIJ, PA SE ZADRŽIJO ODREJENI STROŠKI. PRIPOROČA SE PREDPLAČNO ZAVAROVANJE.

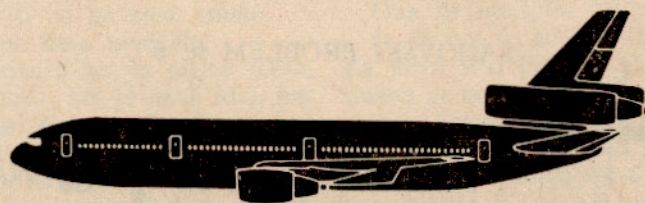
NA RAZPOLAGO SO VAM TUDI IZLETNIŠKE CENE ZA OBISK DO 180 DNI (MINIMALNI OBISK V JUGOSLAVIJI 21 DNI)

\$ 1153 ZA ODHODE KONEC MARCA

\$ 1237 ZA ODHODE OD APRILA DO KONEC JULIJA

\$ 671 ZA ENOSMerno POTOVANJE

PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

POTUJTE Z NOVIM DC-10

PRI NAKUPU VOZOVNIC.

NAJHITREJŠE, NAJPRIJETNEJŠE

UŽIVAJTE V KONFORTU AVIONA S ŠIROKIM TRUPOM

**ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE
VAŠI POTOVALNI AGENCIJI**

ALI

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,
TEL. 221-2899, 221-2199

MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE
3000, TEL. 63-6017, 63-6191

PERTH: 111 ST. GEORGES TERRACES 6000 PERTH
TEL 322-2932, 322-2032

NOVICE IZ DOMOVINE

— Urejuje I. Bulovec

LJUBLJANA — Predsednik Tito je sprejel pokroviteljstvo nad jubilejnim 25. mednarodnim vinogradniško vinarskim sejmom "Vino 79", ki bo med mesecem avgustom in septembrom na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani.

Na sejmu sodeluje 423 razstavljalcev iz 25 držav: iz Alžirije, Avstrije, Avstralije, Belgije, ČSSR, Finske, Francije, Italije, Japonske, Kanade, Madžarske, Maroka, Nove Zelandije, Peruja, Portugalske, Romunije, Španije, Švice, Velike Britanije, ZDA, ZRN, Sovjetske zveze, DDR, Turčije in seveda Jugoslavije. Vsi zastavljalci skupaj pa so prijaviili 1184 vzorcev.

JESENICE — V vsakem večjem podjetju je kateri od obratov, ki je za proizvodnjo najpomembnejši. V železarni Jesenice je bila to do pred nekaj let Valjarna profilov na Javorniku. Še pred leti so zanje rekli, da je srce Železarne.

Valjarna profila je stara čez 75 let, zato je izrabljena. To staro železarsko srce je v avgustu mesecu zadnjič utripnilo, ko so Valjarno na Javorniku za stalno ukinili.

LJUBLJANA — Avstralski veleposlanik Barrie Graham Dexter, je bil na obisku v Sloveniji. Sprejeli so ga, predsednik predsedstva SR Slovenije Viktor Avbej, predsednik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije dr. Anton Vratuša, podpredsednik skupščine SR Slovenije Ludvik Golob, republiški sekretar za mednarodno sodelovanje Marjan Osolnik, članica predsedstva CK ZK Slovenije Majda Gaspari in podpredsednica ljubljanske mestne skupščine Anka Tominšek.

BEOGRAD — Predsednik zvezne konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije Marin Cetinić, ki je vodil delegacijo SZDLJ na obisku v Novi Zelandiji in Avstraliji, je ob vrnitvi ocenil ta obisk kot zelo zadovoljiv. "Delegaciji so bila v posebno zadovoljstvo pogosta srečanja z jugoslovanskimi izseljenci, o katerih smo v Novi Zelandiji in Avstraliji slišali, da cenijo njihovo poštenje in dobro delo, je dejal Marin Cetinić.

LJUBLJANA — V Ljubljani je "Ohcet" ponovno zaživel. Srečno se je poročilo kar 13 mladih parov. In nihče od ženinov si ni premislil in tudi nobena nevesta. Tako se je "gostovanje" po prekmurskih običajih kljub "nesrečnemu" številu parov lepo in veselo končalo. Prisostvovali so trije slovenski (iz Ribnice,

Beltincev in iz Celovca) srbski (Beograd) makedonski (Skopje) hrvaski (Rijeka) avstrijski (Celovec) češkoslovaski (Bratislava) italijanski (Parma) dva iz Zvezne republike emčije (Luverkusen in Wiesbaden) švicarski in sovjetski (Tbilisi).

RATEČE — 15. avgusta so po vsej Jugoslaviji proslavili 35-letnico delovanja obmejnih enot jugoslovanske armade. Osrednja slovesnost ob tem jubileju je bila na karavli pod Pečjo, nedaleč od tromeje med Avstrijo, Italijo in Jugoslavijo, ki so jo pomenovali po velikanu revolucije Edvardu Kardelju-Krištofu. Ob tej priložnosti so mu odkrili tudi doprsni kip, delo akademskega kiparja Zdenka Kalina. Spomenik je odkril Franc Tavčar-Rok, vojaki in mladi iz vseh slovenskih obmejnih občin, ki so tu sklenili pohod po poteh graničarjev, pa so k doprsnemu kipu položili šopke planinskega cvetja.

BEGUNJE — na Gorenjskem: Turistično društvo Begunje je organiziralo tekmovanje harmonikarjev — amaterjev. Tekmovanje je bilo na hribčku pri sv. Petru nad Begunjami. Tekmovanju se je prijavilo 35 tekmovalcev iz severnega dela Gorenjske. Na diatonkah so bili najboljši Marjan in Metod Praprotnik iz Ljubnega pred Francetom Fabjanom iz Besnice. Na klavirkah pa so bili najboljši Janez Zupan iz Lesc, pred Begunjčanom Vilijem Komanom in Jožetom Trlejem.

Med nastopajoče velja omeniti najstarejšega harmonikaša Franca Mohorča iz Begunj. Star je 83 let.

SLOVENJ GRADEC — Tu so slovesno odprli novo delavno dvorano tovarne Gorenje, ki bo omogočila razširitev proizvodnje iz nerjavečega jekla, predvsem klavniške in mlekarске opreme.

UMAG — Strokovnjaki "Naf-taplina", ki po naročilu italijanske firme AGIP in slovenske INE raziskujejo Jadransko morje med Umagom in Benetkam, so dosegli nov rekord. Svedri s ploščadi "Panon" so se pred dnevi zaustavili 6.875 metrov globoko, ker je ena najglobljih vratin v svetu nasploh. Da gre za pravi podvig, govori tudi podatek, da so v globini 6.000 metrov izmerili pritisk 1.200 atmosfer, samo zaščitne cevi za vrtino pa so težke 390 ton. Seveda pa je še zanimivejši podatek, da prisotnost ogljikovodika kaže, da se na tem področju, globoko pod morsko površino, skriva večje "jezero" nafte.

JUGOSLOVANI GRADIJO OB TIHEM OCEANU

LIMA — Perujska vlada in predstavniki jugoslovanskega podjetja Energoprojekt iz Beograda so v Limi podpisali sporazum o delnem financiranju druge faze velikega namakalnega sistema pri izlivu reke Chira in Piura na severu Peruja.

S posojilom 55 milijonov dolarjev, ki ga bo perujska vlada odplačala v 12 letih, bo Energoprojekt omogočil tej neuvrščeni deželi, da bo nadaljevala graditev omenjenega sistema za namakanje, katerega pravo fazo v obdobju 1971-1978, to je v roku, je končalo omenjeno jugoslovansko podjetje.

Navedeno posojilo, ki ga bo Peru dobil od Energoprojekta, pomeni skoraj polovico potrebnih investicij za graditev 74 kilometrov obrambnih nasipov in za regulacijo tokov reke Piura, za jez pri mestu Sullana kot tudi za 45 kilometrov namakalnih prekopov v spodnjem toku te reke.

V prvi fazi je okoli 600 inženirjev in tehnikov Energoprojekta, skupaj s približno 4.000 domačimi delavci zgradilo veličasten jez Poechos, dolg 9 kilometrov in visok 41 metrov. S tem so omogočili zbiranje vode iz reke Chira v umetnem jezeru, katerega zmogljivost znaša milijardo kubičnih metrov vode. Prek prekopa, ki je dolg 54 kilometrov, se voda iz tega jezera izliva v reko Piuro, kjer so na območju tako imenovanega peščenega morja zgradili gosto omrežje drenažnih prekopov v skupni dolžini 465 kilometrov.

Ta sistem, ki je edinstven v Latinski Ameriki in ki ga gradijo jugoslovanski strokovnjaki, bo omogočil namakanje skoraj četrtine vseh obdelovalnih površin v obalnem pasu Peruja vzdolž Tihega oceana. Neposredno bo uporabljalo ta gospodarski objekt več kot 30.000 kmečkih družin.

KOPER, 24. junija — Posvetovanje vinogradnikov s podelitvijo plaketa za najbolj kakovostna vina letnika 1978 je bilo danes vrh tradicionalne razstave refoška in malvazije, ki ga že sedmo leto zapored organizirajo v Marezigah. Marezige so središče pridelovanja istrskih kakovostnih vin, zato je vsakoletna razstava v tej istrski vasi hkrati tudi praznik vinogradnikov tega dela slovenske Istre, kjer na 470 hektarjih vinogradov v družbenem sektorju ter okoli 120 hektarjih vinogradov v kooperaciji pridelujejo zlasti visokovredna sortna vina.

Tudi med zasebnimi vinogradniki se zanimanje za zlahtne vinske sorte, razraščja, saj je v oceno predložilo svoj pridelek kar 66 kmetovalcev. Več kot polovico je dobila visoke ocene, ki po mednarodnih standardih dajejo vrednost kakovostnega in

prvovrstnega vina. Za malvazijo so dobili plakete Gvido Kozlovič iz Babičev, Pavel Viler iz Koštabone, Kraševac Olivij iz Ospa, Karel Cunja iz Koštabone in Ivan Karin iz Krkavča. Najboljših pet vinogradnikov za refošk lanskega letnika z najboljšimi ocenami in plakatami: Gi-anni Sceriani iz Hrvatinov, Stan-ko Loredan iz Škofij, Remigio Kocijančič iz Tribana, Jože Babič iz Kopra in Albert Savtič iz Zabavelj. G.G.

Slovenska učenka dobila

1. nagrado v Havani

Havana, — Na velikem mednarodnem otroškem natečaju, ki ga je organizirala kubanska komisija za UNESCO, je eno izmed prvih treh nagrad dobila učenka osnovne šole "Adam Bohorič" iz Brestanice Stanka KOZOLE. Natečaj so organizirali ob 6. konferenci voditeljev držav in vlad neuvrščenih v Havani, pod temo "Otroci rišejo svojo domovino in svojo hišo". Organizatorji so sprejeli 3.850 del iz 41 držav Latinske Amerike, Azije, Srednjega vzhoda in Evrope.

Prispevke so razdelili v tri skupine, glede na starost otrok. V skupini otrok starih od 8 — 10 let, je prva nagrada pripadla Slovenki Stanki Kozole, drugo in tretjo pa sta dobili deklici iz Indije in Cipra. Nagrajena dela bodo razstavili v havanski umetniški galeriji ob času obiska predstavnikov 100 neuvrščenih držav.

Š A L E

Upravičen ponos.

"Obtoženi, kakšno orodje ali orožje ste uporabljali, da ste tako izdelali svojega soseda?"

"Nobenega. Vse je bilo čisto ročno delo."

Štefan se je nepričakovano vrnil domov, šel v spalnico, kjer je ležala žena. Ko je malo pogledal naokoli je stekel v kopalnico in planil nazaj z britvijo.

"Za božjo voljo Štefan, kaj pa nameravaš?"

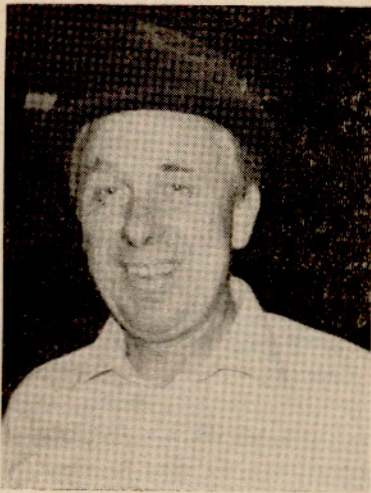
"Če ni nikogar v teh čevljih pod posteljo, se bom obril," je odvrnil Štefan.

— Ali si slišala, da se Nace in Mica ločujeta?

— Kaj ne poveš. Kdo pa je kriv?

— Nace. Dva dni prezgodaj se je vrnil s službenega potovanja.

Predstavljamo vam

FRANC MRAMOR.

Franc je doma iz Unča na no-tranjskem in je v Avstraliji že 26 let. Član našega Društva je že od samega začetka, sodeloval je pa tudi z ostalimi slovenskimi organizacijami, katere so občasno delovale in še delujejo v Sidneju. Pred leti je pri našem Društvu pomagal tudi kot odbornik. Njegova velika zasluga za slovenstvo nasploh je bila ustanovitev glazbene skupine "Mavrica", katere vodja je bil štiri in pol let. V tej skupini je igral tudi njegov sin Franc. Mavrica je med Slovenci v Sidneju zelo priljubljena in poznana tudi širom Avstralije.

Tisti, ki Franca bolje poznamo bi ga lahko klicali tudi "Električar Slovenskega Društva", kajti ob gradnji našega doma je prevzel vsa električna dela, katera kot vemo niso mala. Za našo skupnost je napravil veliko brezplačnega dela, zakar zasluži zahvalo nas vseh.

Ob vprašanju, kaj bi povedal za naše bralce je povedal takole:

"Mi Slovenci, ki živimo tukaj v Avstraliji bi se morali zavedati, da smo en narod in da če ne bomo drug drugega spoštovali ne bomo prišli nikamor. Tudi staramo se, novih doseljencev iz domovine ni, zato se moramo zavedati, da je vse na naših ramenih. Veliko željo imam, da bi se Slovensko Društvo zavzelo in ustvarilo sklad, kateri bi zbiral denar za gradnjo doma starčkov. To idejo sem že predlagal večim organizacijam, vendar do danes še nobena ni storila nič konkretnega v tej smeri. Druga želja, ki mi je še bolj pri srcu pa je, da bi se organizirala folklorna skupina, katera bi se naučila naše prave slovenske plesne. V njej naj bi sodelovali, ne le mladi pari, ampak tudi starejši. Na ta način bi se naša mladina privzgojila v naše okolje bolj živo in vzljubila domačnost naših navad. Seveda se take stvari ne napravijo v enem dnevu, ampak na večnost jih pa ne smemo odlašati. Tem-

po, ki ga živimo tu v Avstraliji je zelo hiter in kajrati zanemarimo prav tisto, kar je poglobitve važnosti za naš narod in obstoj — mladino. Mi se veselimo, plešemo in pijemo, a kaj bo čez deset, dvajset let. Našim potomcem ne bomo izročili prave zapuščine slovenstva, kot so jo nam zapustili naši očetje. To mi stoji pred

očmi vsak dan in rad bi videl, da bi se kdo zavzel in nekaj ukrenil, drugače bo vse naše delo, kot enodnevna muha."

Franc je med nami v Sidneju spoštovan in poznan po njegovi odkritosrčnosti in veseli naravi, kakršnega vam tudi mi predstavljamo.

P. Bogatj

IZPOVED.

*Kmalu preteklo bo trideset let,
kar me gluha tišina obdaja,
utihnil je zame življenja šepet,
grom s strahom me več ne obdaja.*

*Mir je 'krog mene in v meni je mir,
le v sanjah še slišim glasove;
ob spominih pa vendar še srečno živim,
le včasih se v srcu otožnost oglašča.*

*Ne bom več slišala petja zvonov
in ptičic ne drobnih žgolenja,
otroškega smeha veselih glasov,
ob studencu ne več žuborenja.*

*Mir je 'krog mene in v meni je mir,
korak mi vse težji postaja,
kmalu prišel bo življenja večer,
pred grobom še zadnja postaja.*

*In vendar še ljubim to tiho življenje,
rada tu sredi narave živim,
pomlad mi tu cvetja polno nasuje
in sončnih se žarkov vsak dan veselim.*

Marija Frlic, upokojenka, Kamnik

BOLOGNA SMALLGOODS

TEL. 728 1717

7 QUEST AVE.

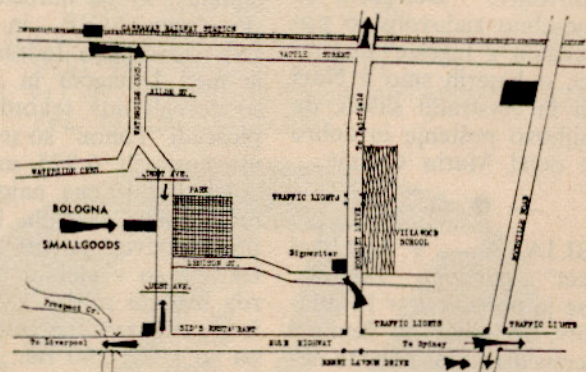
CARRAMAR, 2163

ZA

SVEŽE MESO, SALAME,
KVALITETNO SUHO MESO IN MESNE
IZDELKE SE OBRNITE NA NAS!

HITRA IN BREZPLAČNA DOSTAVA

J. & A. ŠKRABAN, Prop.

PISMA NAŠIH BRALCEV

VRABCI SE VRAČAJC

(nadaljevanje)

Skupina Havajskih otokov, med njimi tudi Oaku Otok, kamor sva namenjena, je zelo znano turistično območje. Hawaii je največji otok, poimenovali so ga tudi "Veliki Otok" in "Otok Orhidej", ker tukaj raste ogromno teh lepih, in dišečih, rož.

Na letališču v Honolulu naju čaka majhen japonski avto, ki sva ga najela po telefonu za en teden. Kovčki v prtljžnik in Klod se ponosno vsede za volan, hm, še dosti bolje se počuti kot pa v avijonu... "Najin" otok ni velik, po 45 km sva že na drugi strani otoka in hitro najdeva najin Naturist Camping, kjer naju čaka majhna weekend hišica. Ah, da ne pozabim, vroče sonce naju je sprejelo, a sedaj se nebo spet temni in na turistični agenciji so nama povedali da že tri tedne ponavljam, tri tedne, dežuje. Pa bo morda sedaj tega konec? Oblaki so verjetno že prazni...

Najina lesena hišica stoji okrog 20 m od morja; jezen Pacifični ocean bruha valove po skalah, dolge bele ptice se lovijo med strehami in med šotori, divji konji se mirno sprehajajo okoli tega zapuščenega kampinga. In kar naenkrat postane dan noč, sonce je premagano, toča in dež se ulijeta kot iz škafe. Razočarana ledeva skozi umazana okna; hišica je v žalostnem stanju, ni elektrike, le luč na plin, majhen umazan hladilnik, stranišče je 50 m oddaljeno, kako priti tja ponoči bre razsvetljave, v dežju? Kje je obljubljena restavracija, kje je obljubljena trgovina z živili, kje je topla voda, in kje je havajsko sonce?

V celem kampingu, kjer je prostora za okrog 50 ljudi, nas je 5; najina sosedka, iz Kanade, ki sta tukaj za šest mesecev in pa upokojen američan ki tukaj stalno živi in seveda midva. Pri-nesemo nama kavo in pecivo, poklepetamo, razloživa, da sva pričakovala vse kaj drugega, glede na oglas v turistični reviji; potolažijo naju, da ko bo sonce posijalo, naju bo lepota narave pomirila in pozabila bova na ostalo...

Naslednji dan spet dež, odpeljeva se na ogled otoka, razočarana sem. Tolikokrat sem sanjala o havajskih otokih, kdo ni? Zdaj pa se z možem strinjava da se imava na Jadranu vsako poletje bolje... Kupiva si uvoženo rdeče vino, telečje zreske in solato in "doma" nama pripravim zabavo, ki naju spravi v dobro voljo. Tudi Mozes črni pes in Vale, siva mačka, ki živi med turisti, prideta na obisk. Kasneje pride še Ralf, protestanski duhovnik, ki se je pripeljal za konec tedna, in zaigramo Master Mind. Prijetno se je pogovarjati z njim, ve, da nisva pripadnika njegove vere, in spro-

ščeno se pogovarjamo o tem in onem. Na tistem se nasmehnem; kakšnega našega duhovnika verjetno ne bi našla med naturisti (nageci, po domače).

In naslednji dan spet ista pesem, in potem spet; okrog najine hišice je že pravo jezero, bojiva se za avto, bojiva se za najine kovčke ki so polni vlage. Čeprav je najin dopust plačan za cel teden, se po petih dneh odločiva za odhod in spet sva na letalu. In končno, po tolikih urah glazbe, hrane, filmov in pi-jače, tako pričakovani Sidnej. Sonce, veliko, rumeno, vroče sonce, ki naju poboža in nama privleče nasmeh na utrujena lica. Kakšna sprememba! V hotelu se okopljeva in odišavima, pripraviva si skodelico čaja, in odideva na potepanje. To največje mesto Avstralije ima danes okoli 3121750 prebivalcev. Turisti ga poznajo posebno zaradi moderne Opere, čudovita zgradba, podobna ogromni ptici, ki se bo zdaj zdaj dvignila, iz za Pristaniškega mosta. Veliko parkov, veliko prelepih rož, ladvice, ki mirno plujejo na vse strani, moški v kratkih hlačah in belih dokolenkah, otroci v raznobarnih šolskih uniformah in slamnatih klobukih, dekleta na pol gola, v kratkih krilcih, prozornih bluzah, moda je tukaj pač prilagojena vročini. Ko zvečer sediva v restavraciji, mi pogled obstane na temle napisu na steni:

"Pametna stara sova na hrastu živi,

in več vidi, manj govori,
in manj govori, več sliši..
Zakaj ne moremo ljudje biti
kot ta stara sova...?"

Naslednji dan se pečeva na soncu, Kloda je malo strah morskimi psov; včasih se zasliši sirena obalnega helikopterja, ljudje pohitijo iz vode in se kmalu spet vrnejo. Pri nas se jezimo nad morskimi ježi, tukaj pa nad morskimi psi.

Na obali se slišijo jeziki vseh mogočih držav; v Avstraliji je ogromno tujcev, ki pa so seveda del države, in zato pravzaprav ni nobene diskriminacije. Tisti, ki ne želijo pozabiti domovine in materinega jezika, imajo svoje časopise, zberejo se večkrat na mesec, tudi na radiju imajo oddaje v njihovem jeziku. Tudi Slovenci ne ostajamo za njimi, in tudi Klod je vesel, ko najde francoski časopis, tiskan v Avstraliji za Francoze ki tukaj začasno ali stalno živijo.

V ponedeljek se z letalom odpeljeva v Melbourne, drugo mesto v tej državi — po velikosti. S prijatelji, ki jih vidiva po dolgih mesecih, si imamo toliko za povedati, da gremo spat šele ob štirih zjutraj. Naslednji dan naju zapeljejo na sprehod v avstralski "Bush" (neočiščeni gozdovi), kjer imata majhno pravljíčno hišico. Pečemo različne klobase, pijemo in klepetamo, a ko se kasneje s Klodom odpravima na sprehod, se skoraj zgubiva. Noč je pred vrati ko se končno

le spet znajdeva pred hišo najinih prijateljev in odpeljemo se nazaj v mesto. Po nekaj dneh nama postane dolg čas po Sydneyju, kjer je več sonca in več plaž blizu mesta. Zato se odločiva, da bova najino srečo poskusila tam.

Zdaj že nekaj mesecev živiva v predmestju Sidnija, kjer imava lep vrt, poln zanimivih ptic in dreves; včasih greva v pristanišče in se z ladjico odpeljeva na obalo; drugič greva na sprehod v bližnji gozd, večkrat greva na koncert v Opera House, program je zelo zanimiv. In kadar dežuje, poslušava plošče; Charles Aznavour, Edith Piaf za mojega francoza; Domače polke in valčki in dalmatinske pesmi zame. In potem odprem Našo Ženo in izberem kakšen domači recept za večerjo...

Danijela Hlis Thirion

Moj zeleni štajerski klobuk

(nadaljevanje)

Z eno besedo, mislim, da se prav v ničemer ne razlikujem od ostalih iz mojega kraja — da, celo moj dialekt je Glebski.

No in kaj se mi je pripetilo včeraj večer, ko sem v Kitajski restavraciji polival steak z neko rumeno omako? Prisedel je k meni nek Avstraljanec in takoj vprašal: Where from come you? (od kod prihajate)? Njegovo vprašanje je bilo, porazno zame. Prepoznal me je že od daleč, da sem tujec. Ves moj trud postati domačin je bil zaman. Po čem me je mogel spoznati, saj sem prav tak kot vsi ostali? Morda po načinu, kako sem jedel, res da nisem pomagal držati steaka s prsti, kot to dela večina domačinov — morda me je po tem spoznal? Naj bo že kakoli hoče, trdno sem sklenil, da bom poiskal zopet moj Štajerski klobuk in postal zopet Continental.

Predil sem klobuk, mu snel kurajž feder, ter danes zjutraj pojavil v sedmem vagonu vlaka za Parramatto ob tričetrt na osem. V vagonu sem opazil vse stare znance, ki potujejo iz Sydneyja v isti smeri vsako jutro, v istem vagonu in istih sedežin. Moj klobuk jih je malo vznemiril, toda po prvem razburjenju, so pričele ženske štrikati in moški čitati, kot to delajo vsak dan. V Redfernju je vstopila v vagon moja avstralska simpatija, se presenečeno ozrla na moj klobuk in mi dejala: "I like this Continental hat" (meni se dopade ta kontinentalni klobuk). Da, bi ji pokazal, da sem se prelevil zopet v Continentalca sem takoj nadaljeval: "And what is about me?" (.. in kako se Ti dopadem jaz)...

Tudi pripisujem zasluge mojemu klobuku, da me je prav da-

nes poljubila domačinka uradnica v pisarni kjer delam, ko se je poslavljala zapustila je službo, ter mi dodala Vi ste bil tako dober.. In zvečer ko sem se peljal domov — seveda v zelenem Štajarskem klobuku — je tramvajski voz iznenada naglo potegnil in mi je sprevodnica padla v naročje ter se v zadregi opravičevala: "Oh I am sorry" (žal mi je), ter sem ji jaz odgovoril "Oh I am very glad" (mi je zelo drago) — sem spravil vse potnike v dobro voljo. In ko sem prišel zvečer domov, vesel dobrega dne, me je prvič po enem letu povabila moja avstralska sosedka na večerjo, kjer sem na mrtvo hvalil CAKE (potica), ki jo je sama napravila.

Vse te uspehe današnjega dne pripisujem mojemu zelenemu Štajarskemu klobukukaj bo šele potem če mu bom montiral nazaj KURAJŽ FEDER...

JEŽEV JOŽA

Cenjeni uredniki

Že nekaj časa je minilo odkar mi je prijateljica Francka Jereb, ki je bila na obisku med vami, poslala vaš časopis "Avstralski Slovenec", ki sem ga prebrala z zanimanjem in mi je zelo ugajal. V kolikor mi bo zdravje dovoljevalo bom vam še poslala nekaj dopisov, pesmic in šal, katere sama sestavim. Ker sem gluha že iz vojnih časov in sedaj že nekaj časa živim v Kamniku kaj rada čitam novice, ki se dogajajo po svetu. Francka mi je pripovedovala kako lepe dni je preživela med vami rojaki v Avstraliji.

Bila sem prijetno presenečena, da ste objavili mojo pesem Sedem križev. Rada bi vaš list redno prejemale.

Prisrčne pozdrave prejmite vsi skupaj, posebno pa rojaki iz Poljanske doline. Mi Avstralijo gledamo doma le na zemljevidu. V Melburnu v Avstraliji imam tudi jaz nečakinjo Tinco Mihelčič, morda se bo tudi ona naročila na vaš časopis. Mnogo uspeha s časopisom želim vsem.

Vaša rojakinja

MARIJA FRLIC

Dom upokojencev Kamnik
SPOŠTOVANA DOPISNICA

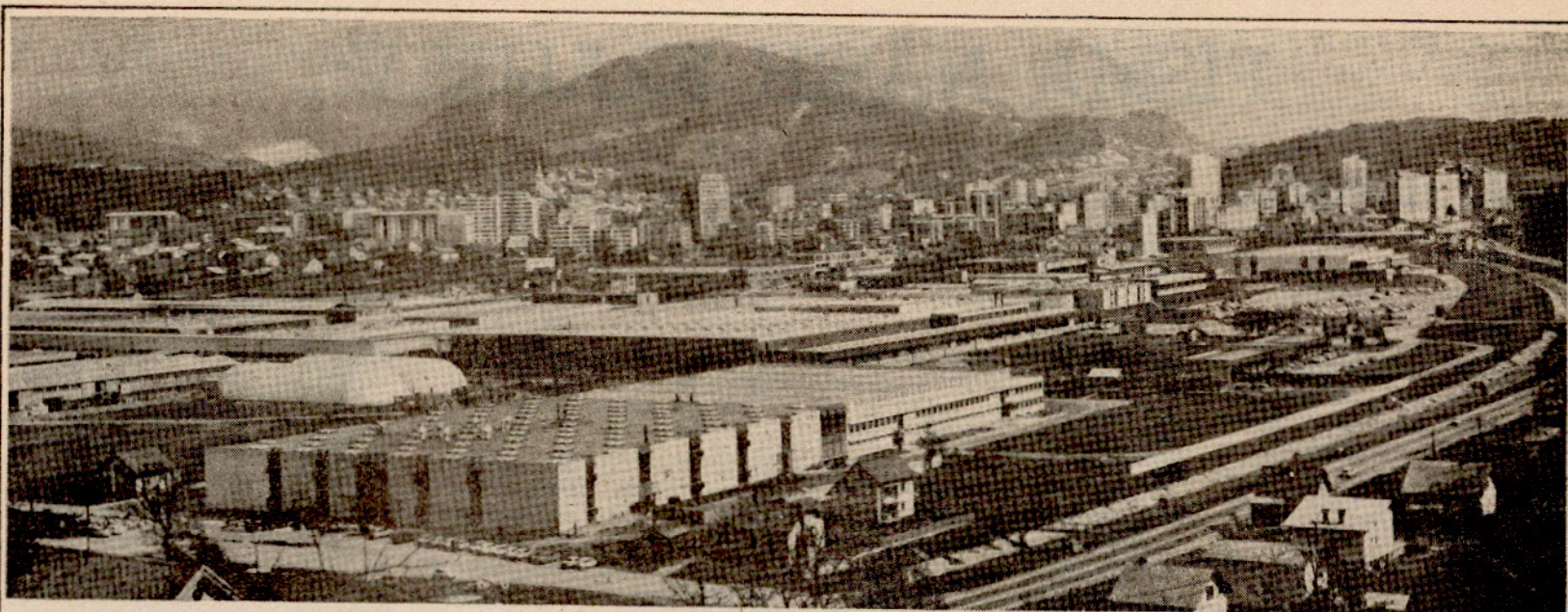
Zahvaljujemo se za Vaše pismo in gradivo, ki ste ga nam poslali.

Po možnosti bomo objavili v našem listu še ostale pesmice in šale. List Avstralski Slovenec pa lahko naročite v Ljubljani pri Slovenski Izseljenski Matici, Cankarjeva 1/11 p.p. 169, kamor ga redno pošiljamo za bralce v domovini.

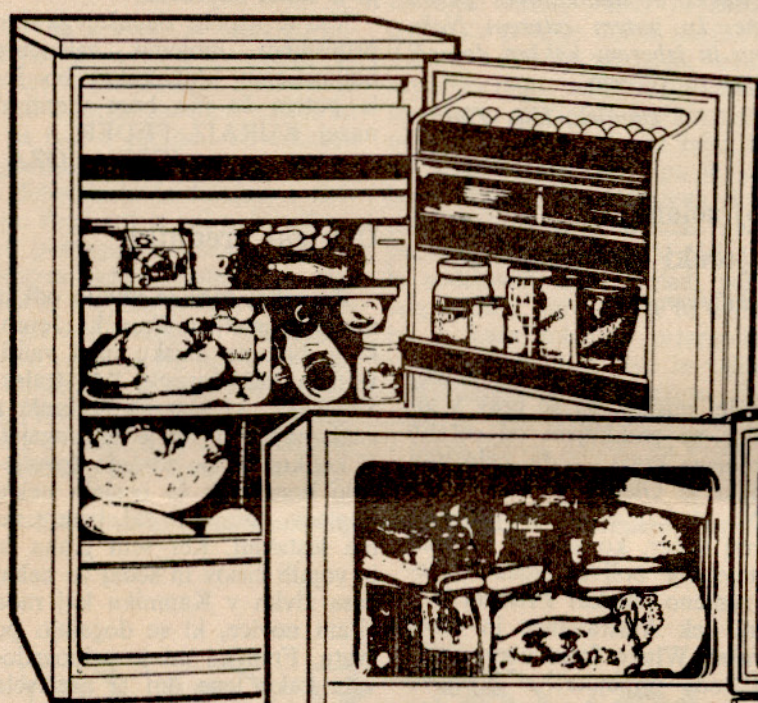
P. Bogataj

Pouk slovenskega jezika se bo pričel 23. septembra ob 12h — takoj po vajah narodnih plesov. Uspeh šole in folklorne zavisi od vas — dragi starši.

odbor

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

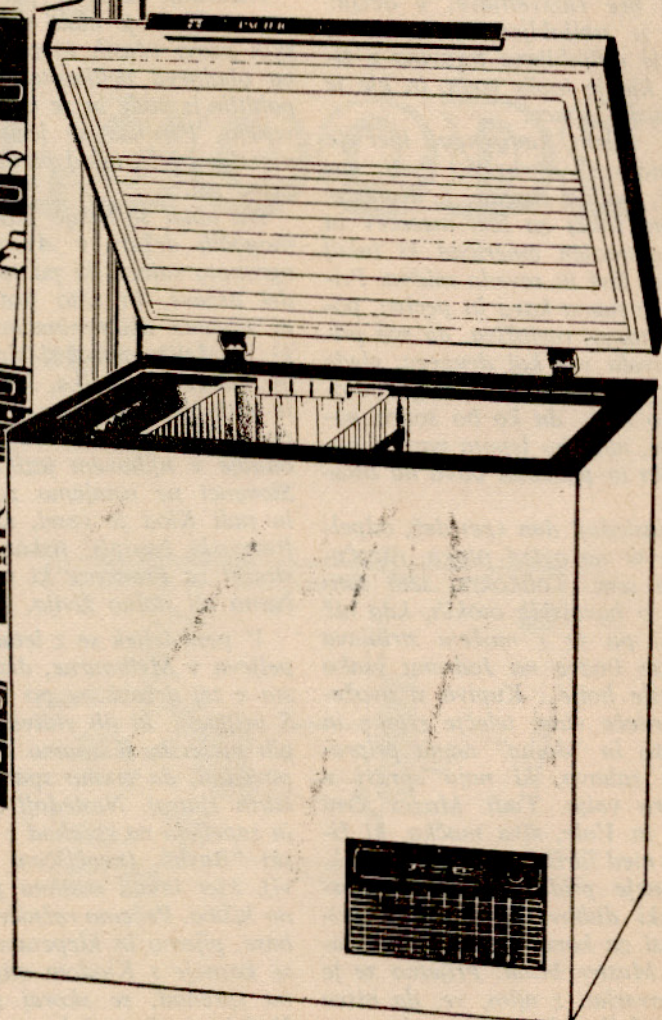
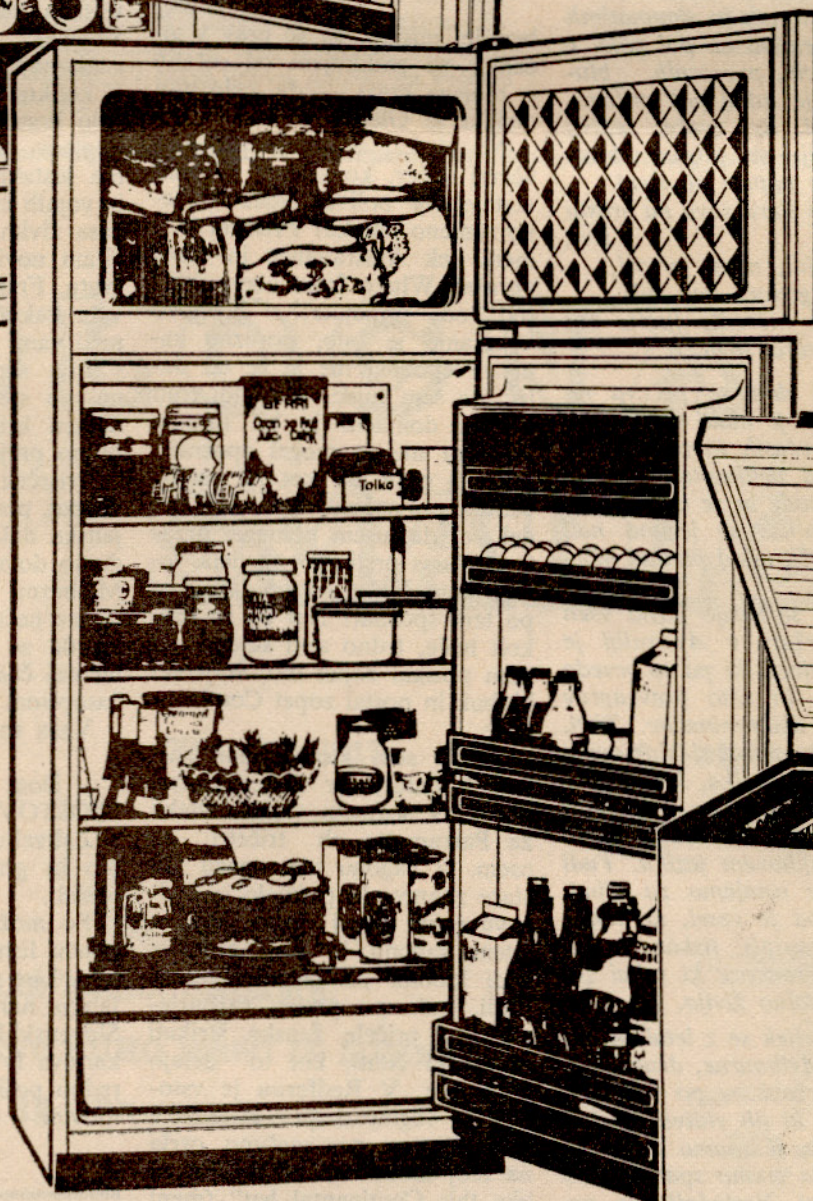

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

Tretinja vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje
A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

POTNIKI IZ INTERNACIONALNEGA LETALIŠČA V SIDNEJU

Odpotovali so.

V petek 24. avgusta, smo pospremili našega vice-konzula, ko je odhajal na kratek dopust v domovino. Zelo nestrpno sta čakala mali Jaki in Tanja na odhod avijona. Težko sta čakal, ko bosta zopet objela svoje babice doma. Družinici Cerar želimo polno lepih dni v domovini z željo, da se kmalu zopet povrnejo med nas.

POSLOVILI SO SE...

Po šestih mesecih obiska pri svoji hčerki, zetu in vnukinjah, se je poslovila od nas **KLANČARJEVA MAMA** iz Ljubljane. Pogosto smo jo srečavali v našem domu. Njen zet Jože Zohar, član našega odbora in žena Mira sta ji razkazala kar precejšen del naše Avstralije ob času njenega obiska. Bila nam je zelo priljubljena in pogrešali jo bomo med nami. Upamo, da se bo tudi ona spomnila Slovencev petega kontinenta daljne Avstralije, mi pa ji želimo še mnogo srečnih in zdravih let življenja v lepi Sloveniji.

Na oddih na Havjske otoke in San Francisco je odpotoval naš priljubljeni član g. Bil Marinič z ženo Edno in sinom Richardom. Za počitnice si je odredil pet tednov, in ker je on kakor tudi družinica počitek res potrebovala mu želimo predvsem vsega kar si je zamišljal. V klubu ga že sedaj pogrešamo. Vesele potovanje in srečno vrnitev želijo predvsem uredniki "Slovenca" in odborniki S.D.S.

Na obisk v domovino je odpotovala gospa Roza Obid s svojo hčerko Emilijo. Veselo letovanje pri svojih dragih jima želimo vsi, posebno pa mladina želi Emiliji lepe počitnice in ji kličejo na srečno in skorajšno svidenje.

Med nami pozdravljamo tudi prijatelja in člana S.D.S. Frenka Mikuletič, ki se je iz dopusta v domovini zopet vrnil k svoji družini. Upamo, da je tudi on preživel dragocene dni med svojimi dragimi v domovini v veselju in sreči, dobrodošel Frenk in nasvidenje na našem hribčku.

g. Janez Stažičar v sredini s svakinjo Magdo in Ivanom Truden

OBISKI IZ DOMOVINE...

Leta so dolga...

Tako je dejal g. Janez Stražičar, ko je prišel po neskončno dolgih letih na desetdnevni obisk k svojemu bratu — našemu novemu članu — g. Lojzetu Stražičar. Vsi se čudimo našim rojakom, ko prihajajo na drugi kraj sveta na tako kratke počitnice.

Gospod Janez Stražičar je doma iz Ljubljane in dela kot avtoprevoznik pri Petrol avtoci-sternah. Pripovedoval je, da zelo ljubi svojo domovino, in da mu je planinstvo v največje veselje. Pravi, da je nekdanji stari pregovor "gora ni nora, nor je on, ki gre gor" prevzel novi, ki pravi "nor je tisti, ki ne gre gor". Ker je Janez tudi velik entuzijast na potovanje, se je odločil, da obišče svojega brata v Avstraliji.

"Če bi imel več dopusta, bi ostal dalj časa, se je izrazil," Kako se mi dopade, pa zaenkrat še ne morem reči, ker sem šele danes prispel, koliko sem videl Avstralijo, je bilo vse iz višine, ko smo pristajali na sidnejskem erodromu", je odgovarjal na moja vprašanja.

"Predno zopet odidem, se bom oglasil tukaj v vašem prijetnem domu, prav res se počutim kot doma, kakor, da bi bil avijonski polet samo sanje. Ko se drugič vidimo, se bomo morali posloviti, takrat bom pa že vedel kaj več povedati na vaša vprašanja, kako se mi dopade" je nadaljeval.

Brat Lojze in njegova žena Magda sta v veseli družbi praznovala njegov prihod. Ob tej priliki pa Janezu želimo vesele počitnice na petem kontinentu.

Ivanka

LEPO POZDRAVLJENI... na obisk k svojim bratom g. Fredu in Božotu Mavko, je iz Amerike prišel v soboto brat Drago Mavko z ženo Rozi. Veselo dobrodošlico mu želijo vsi prijatelji Mavkove družine, posebno pa odbor S.D.S.

SNIDENJE PO 27. LETIH

Naša članica gospa Vera Cetin, je gotovo imela najlepši dan svojega življenja v Avstraliji, ko je po 27. letih zopet objela svojo drago sestro Marijo. Gospa Marija Breška, je prispela z našim Jatovim letalom iz Beograda. Ker je tukaj šele kratek čas, sem se začudila, ko mi je rekla, da bi kar ostala za vedno. Po tem sem sklepala, da se sestri neverjetno ljubita.

Prišla je v naš dom s svojimi na večer praznovanja očetovske dne. Obljubila nam je, da se bo še oglasila, pa res je prišla,

že naslednji dan, in božja sreča ji je bila naklonjena, da je v veliki travi našla mali prstanček, katerega je mala kristina izgubila prejšnji večer.

Gospoj Mariji Breški želimo polno lepih dni med nami in da se v času treh mesecev, še kaj oglasi pri nas na slovenskem hribčku.

V soboto 28. julija smo zaželeli dobrodošlico po vrnitvi iz šest tedenskega dopusta v domovini, članu S.D.S. Janezu KERN in njegovi hčerki Suzani. Ob njunemu pripovedovanju je razvideno, da se jima je Slovenija nadvse dopadla, posebno pa mladi Suzani, ko je predvsem poudarila prijaznost in gostoljubnost tamkajšne mladine kakor tudi lepote rojstnih krajev svojih staršev, — dobrodošla Janez in Suzan zopet med nami. —

Ivanka

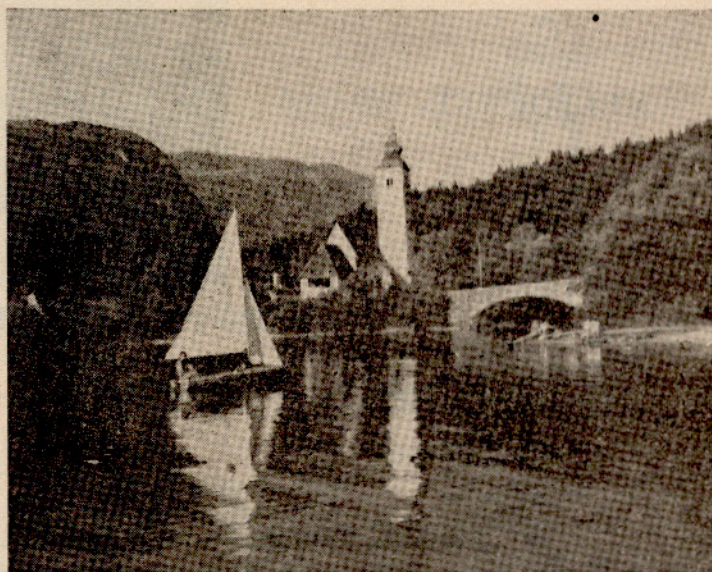
ADRIATIC

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210
NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558
MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano agencijo

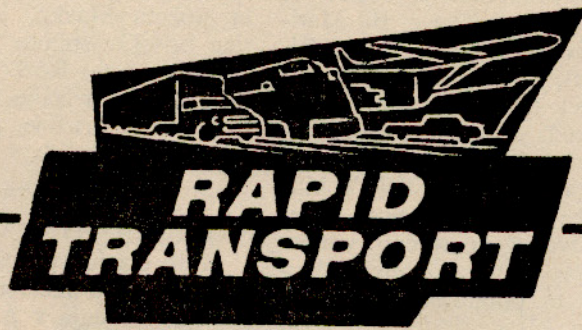

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

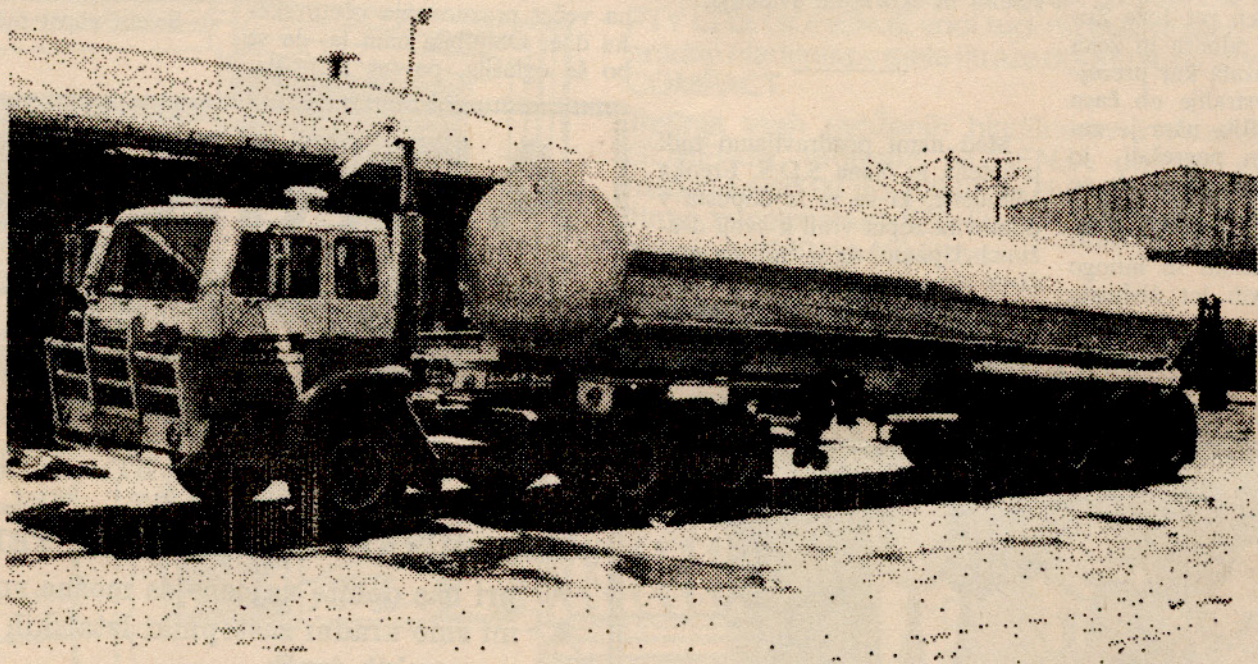
Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
347 KING ST.
Tel. 516 1558 po urah 32 4806

BULK LIQUID CARTAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT, PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carngbah, 12229